

PHOTO TRAVEL

nr. 10 | noiembrie | 2009

www.phototravel.ro

Parcurile

ROMÂNIEI

focus
ERIC MEOLA

profil
BOGDAN PANAIT

fotolocație
SIBIU

practic
OAMENII ÎN FOTOGRAFIE

PARCURILE ROMÂNIEI

Mă consider un iubitor de natură și un om care respectă mediul, însă trebuie să recunosc că, unele dintre Parcurile Naționale sau Naturale ale țării îmi sunt încă necunoscute. Sunt pe lista mea de călătorii de multă vreme, însă până acum nu am reușit să le vizitez.

Când am început lucrul la articolul special din acest număr, am observat cât de departe sunt de a-mi completa lista de mai sus. Există 28 de parcuri, incluzând aici și Rezervația Biosferei Delta Dunării, dintre care eu am mers în 13. O fi un procent bun, o fi unul insuficient, vă las pe voi să judecați. Eu unul însă nu sunt deloc mulțumit. Parcurile noastre ar trebui să fie o prioritate pentru orice fotograf român de natură, pentru că unele dintre ele ascund frumuseți ce merită descoperite.

Foarte mulți critică modul de administrare, alții spun că sunt murdare, alții spun că au restricții ciudate, eu zic să trecem peste aceste bariere și să le dăm o șansă. Dacă mă gândesc la cele mai frumoase locuri naturale ale țării prin care am umblat, cu siguranță foarte multe se găsesc printre granițele acestor parcuri, fie că este vorba de primăvara timpurie din Cozia sau abundența

de viață din Deltă, fie că vorbim de o plimbare printre bujorii de munte ai Bucegiului sau printre garofițele Pietrei Craiului, fie că ne gândim la o aventură pe crestele Rodnei sau la mușenia simțită în fața maiestruoaselor Chei ale Bicazului, fie că pășim pe urmele dacilor din Munții Șureanu sau pur și simplu suntem uimiți de minunile subterane ale Apusenilor.

Vă invit să descoperiți pe parcursul acestui număr și al celui viitor care sunt aceste arii protejate, cu promisiunea că o să mai revenim asupra acestui aspect. Vă las pe voi să trageți concluziile asupra ordinii în care merită vizitate și asupra frumuseții fiecăruia.

Dan Dinu
www.dandinu.net
dandinu@phototravel.ro

PHOTOLIFE

CĂLĂTOREȘTE :: DESCOPERĂ :: FOTOGRAFIAZĂ

www.photolife.ro

CUPRINS

- 6 **INFO** | Știri și noutăți din lumea fotografiei
- 18 **GALERIE** | Jari Peltomäki - Grecia
- 20 **GALERIE PHOTO TRAVEL** | Réka Kovács
- 22 **WILDLIFE** | Cojoaica de pădure
- 24 **INTERACTIV** | Teodora Cocișiu
- 26 **FOCUS** | Eric Meola - Viață și culori
- 46 **PROFIL** | Bogdan Panait - Amprente ale momentului
- 66 **SPECIAL** | Parcurile României (I)
- 92 **FOTOLOCAȚIE** | Cetatea Sibiului
- 116 **ECHIPAMENT** | Test de teren - Cortul
- 120 **PRACTIC** | Oamenii în fotografie
- 130 **ARTICOLUL TĂU** | Dumitru Dabija - Culorile Vietnamului
- 136 **CONCURS** | Fotografia câștigătoare | Câștigătorii temei "REFLEXII"

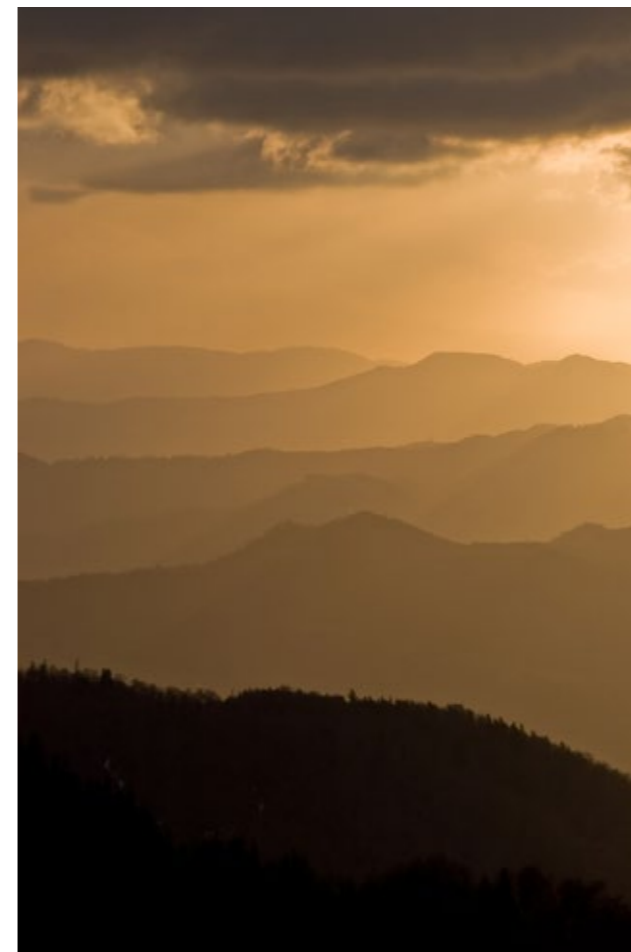

foto copertă: Dan Dinu

Toate drepturile asupra materialelor apărute în revistă aparțin sc. photo travel srl. și nu pot fi reproduse, parțial sau integral, fără acordul scris al acesteia.

PHOTO TRAVEL

redactor șef dan dinu

redactor roxana comnac

grafică mihai muntean

corectură andreea bell

traducere veronica șerbănoiu

colaboratori bogdan florescu

anca purcarin

cristian goga

management dragoș giurgiu

marketing carmina bodron

0771 687 415

marketing@phototravel.ro

ovidiu todran

0721 278 608

ovidiotodoran@phototravel.ro

contact

tel/fax 0368.460.932

contact@phototravel.ro

www.phototravel.ro

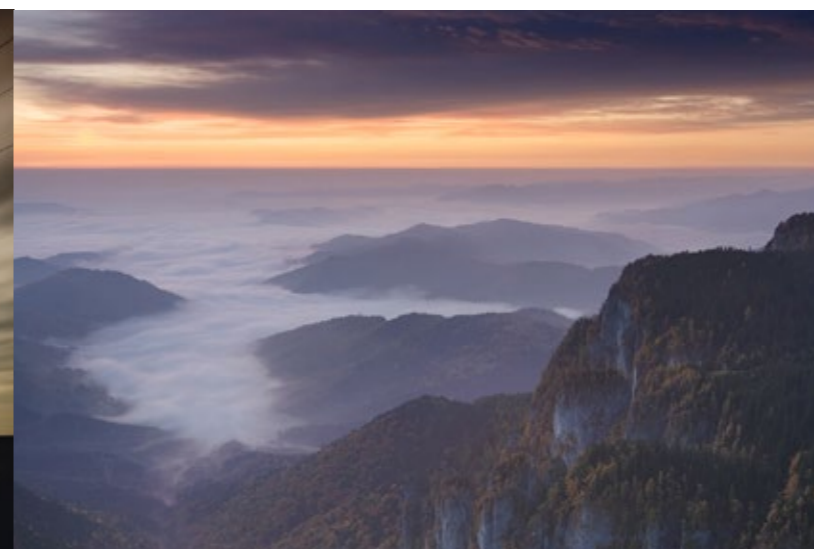
ISSN 2066 - 0650

© Eric Meola

© Bogdan Panait

© Dorin Bofan

© Dan Dinu

VEOLIA ENVIRONNEMENT WILDLIFE PHOTOGRAPHER OF THE YEAR

Desemnarea câștigătorilor

Pe data de 21 octombrie prestigioasa competiție Veolia Environnement Wildlife Photographer of the Year, organizată de Muzeul de Istorie Naturală din Londra și revista BBC Wildlife, și-a desemnat câștigătorii. Titlul suprem - Veolia Environnement Wildlife Photographer of the Year 2009 -, i-a fost acordat fotografului spaniol José Luis Rodríguez, care a impresionat juriul cu imaginea "The storybook wolf". Iar la categoria juniori, tânărul de origine scoțiană Fergus Gill a fost desemnat Veolia Environnement Young Wildlife Photographer of the Year 2009, fiind foarte apreciat de membrii comisiei pentru instantaneul dramatic "Clash of the yellowhammers".

Lucrările câștigătoare aveau să fie selectate dintre cele 43135 de imagini participante, trimise de fotografi din 94 de țări. Cele mai bune cadre, premiate și remarcate la cele 17 categorii ale competiției, pot fi admirate până la 11 aprilie 2010 în galeriile Muzeului de Istorie Naturală din Londra.

Anul acesta, competiția a fost sponsorizată de Veolia Environnement, lider mondial în domeniul serviciilor pentru protecția mediului.

Ediția de anul viitor se va deschide în ianuarie 2010, iar cei interesați vor putea să-și înscrie cele mai originale cadre ale mediului natural până în luna martie 2010. Mai multe detalii pot fi aflate de pe site-ul evenimentului: www.nhm.ac.uk/wildphoto.

"Big fjord, little auks" © Carsten Egevang / Veolia Environnement Wildlife Photographer of the Year 2009

"The storybook wolf" © José Luis Rodríguez / Veolia Environnement Wildlife Photographer of the Year 2009

"Când José Luis Rodríguez a surprins această imagine - schițată în prealabil și pe hârtie - nu-i venea să creadă. Lupii iberici au fost dintotdeauna persecutați de către oameni, adeseori din ignoranță, ei fiind percepuți ca o amenințare permanentă la adresa gospodăriilor. Și toate acestea, în ciuda faptului că nu au fost înregistrate atacuri asupra oamenilor. La ora actuală, în Spania, populația de lupi iberici - subspecie a lupului gri -, numără între 1000 - 2000 de exemplare, majoritatea fiind localizate în partea nordică a țării. Imaginea realizată de către Rodríguez a impresionat membrii juriului prin forța transmisă; ea immortalizând totodată agilitatea și puterea, cât și frumusețea acestei specii."

Colecția de hărți turistice

Descoperă ECO ROMANIA

www.eco-romania.ro

“Clash of the Yellowhammers” © Fergus Gill / Veolia Environnement
Wildlife Photographer of the Year 2009

“Raindrop refresher” © András Mészáros / Veolia Environnement
Wildlife Photographer of the Year 2009

TAKE A VIEW. LANDSCAPE PHOTOGRAPHER OF THE YEAR AWARD

Anunțarea câștigătorilor 2009

Diversitate extraordinară a peisajului britanic a fost sărbătorită și anul acesta în cadrul competiției "Take a view. The Landscape Photographer of the Year Award". Încă o dată, diverși fotografi amatori și profesioniști din întreaga lume - rezidenți în Marea Britanie sau, pur și simplu, aflați în vizită -, și-au putut înscrie în concurs cele mai sugestive portofolii. Marele premiu al ediției 2009

a fost câștigat de Emmanuel Coupe, cu imaginea "The Old Man of Storr" / "Bătrânul de la Storr" - realizată în Scoția; apreciată de juriu ca ilustrând cel mai bine scopul acestui eveniment. Fotografia a fost selectată dintre miile de lucrări trimise, ce omagiau patrimoniul natural extrem de bogat al Regatului Unit.

Pe data de 5 decembrie a.c., va avea loc

vernisajul expoziției dedicate acestui eveniment la Teatrul Național din Londra. Expoziția, rezultat al colaborării cu asociațiile Natural England și English National Park, reunește peste 100 de cadre grăitoare ce pot fi admirate până în data de 24 ianuarie 2010. Tot cu această ocazie va fi lansată și carte "Best Entries" ce cuprinde cele mai valoroase 170 de fotografii participante la concurs.

Cei interesați pot afla mai multe informații despre eveniment vizitând www.take-a-view.co.uk.

Inițiatorul acestei competiții fabuloase este Charlie Waite, unul din cei mai apreciați fotografi de peisaj din Marea Britanie.

© Emmanuel Coupe - "The Old Man of Storr" (Isle of Skye, Scoția); Landscape Photographer of the Year 2009

MAGAZINUL F64

PROMPTITUDINE ȘI PROFESIONALISM

Nu trecem pragul magazinului pentru a veni la serviciu, ci pentru a ne cunoaște clienții, pe cei prinși în mrejele fotografiei, pe cei care vor să-i afle tainele sau pe cei care vin să ne adreseze, curioși și interesați, întrebări despre fotografii, lentile, camere... Și astfel, ceva magic se întâmplă: **trecând pragul magazinului ești întâmpinat de prietenii de la F64 și nu de vânzători distanți cu aere închipuite de superioritate, într-o atmosferă caldă, prietenoasă.** Oriunde ai privi, vezi așezate exemplare în vitrine „motivele” pentru care ai dedicat un sfert de oră din agitația zilnică și ai ajuns la F64: aparate pe film sau camere digitale, accesorii pentru dezvoltat, lumini de studio pentru mini-studioul improvizat în garsonieră, trepiedul, cel mai bun prieten pentru drumețiile pe munte sau fotografierea „off-road”, filtre, acumulatori, umbrele, rucsacuri și

Comunicare și sprijin

Motivul achiziționării se transformă, treptat, în poveste. Se împărtășesc experiențe, se descarcă fotografii, se probează trepiede, camere, lentile, se surprind cadre din jurul magazinului, se fotografiază macro: gărgărițele de pe frunzele arbuștilor ornamentali din grădină. Prin intermediul magazinului on-line, F64 are prieteni în toată țara. Știm ce trupă mai concertează la Sibiu, dacă a nins la Brașov sau ce specialități culinare s-au mai inventat în Ardeal. Sunt clienții pe care îi sunăm pentru a-i anunța că vor primi produsele comandate, clienți pe care ne dorim să îi cunoaștem personal și pe care

îi invităm cu plăcere să treacă pragul magazinului nostru, chiar dacă, uneori, distanța este prea mare... Participăm cu bucurie și entuziasm la evenimente fotografice, expoziții foto, excursii și alte întâlniri cu prieteni fotografi, pasionați sau pur și simplu prieteni ai fotografiei. Dacă nu se întâmplă nimic, inventăm noi evenimente pentru care să fotografiem, să dezbatem o imagine, să „despicăm” firul fotografic în patru.

Sprajinim inițiativele fotografice prin sponsorizări pentru că ne dorim ca această pasiune nobilă „să ardă” mereu în sufletele entuziaste ale partenerilor noștri. Vrem să stărnim interesul pentru fotografie, vrem să-i vedem pe fotografi cum surprind în imagini inedite veselia și puritatea unui subiect, dramatismul unei întâmplări neprevăzute, verdele naturii sau amestecul amețitor de culoare, așternut pe frunze de o toamnă târzie.

Seminarii atractive

Încercăm să adaptăm din mers o vorbă mare: „Un om informat este un om puternic”. Îi invităm, prin intermediul site-ului nostru, www.f64.ro, și al fotografilor care ne trec pragul și care predau lecții de fotografie, atât pe bucureșteni, cât și pe cei din provincie, să participe la seminarii foto cu tematică diversă, atractivă și interesantă. Să învățăm împreună despre tainele fotografiei de nuntă, despre ce înseamnă să fii între lumini și umbre cu ajutorul kit-urilor profesionale de lumini, care este echipamentul potrivit pentru o expediție pe munte, câtă magie poate oferi o blendă îndreptată către chipul personajului pe care focalizează un obiectiv de 50mm f/1.8.

Am inițiat proiectul acestor seminarii pentru toți cei care ne cunosc și pot transmite mai departe, prietenilor, cunoscuților, pasionaților de fotografie tot ceea ce au învățat, pentru a-i determina să iasă cu aparatul în parc într-o zi însorită de primăvară ca să testeze cele auzite și învățate de la cei vechi în breasla fotografilor. De ce facem acest lucru? Pentru a deveni corespondenți F64! Ne face plăcere să primim articole în care partenerii noștri ne pot împărtăși cele mai inedite experiențe foto despre întâmplări hazlii, despre picături de rouă și obiective macro, despre un Lensbaby, despre soarele blând de amurg și focusul selectiv ultrarapid, despre ielele care dansează noaptea în pădure și multe alte povești de fotograf! Atâta timp cât sunt numai nuvele foto, nu și povești vânătoreșv

UNDERWATER PHOTOGRAPHY COMPETITION

Ediția 2009

Într-o perioadă în care oceanele trec prin transformări majore, doar comunitățile internaționale de exploratori ai adâncurilor tăcute contribuie la educarea omenirii în spiritul conservării mediului. De aceea, și anul acesta, seria competițiilor internaționale dedicate fotografiei și producțiilor video subacvatice își așteaptă participanții. Amatorii și profesioniștii specializați în fotografie și filmări subacvatice sunt așteptați să trimită, la categoriile stabilite de organizatori pentru cea de-a cincea ediție, lucrări ce abordează viața marină. Se oferă premii în valoare de peste 80000 de dolari, echipamente foto-video, pachete turistice în destinații exotice, dar și șansa

afirmării pe plan internațional. Cei interesați se pot înscrie în competiție până în data de 15 ianuarie 2010. Câștigătorii vor fi anunțați atât în cadrul festivalului de film din Chicago (S.U.A.) în luna februarie 2010; cât și la expoziția organizată în Jakarta (Indonezia), în luna martie a anului viitor. Mai multe detalii pot fi aflate accesând site-ul evenimentului www.UnderwaterCompetition.com.

Această serie unică de competiții subacvatice a fost fondată de doi fotografi profesioniști: Jason Heller și Eric Cheng; ea fiind promovată de site-uri web DivePhotoGuide.com și Wetpixel.com și realizată în asociere cu Our World Underwater, respectiv cu asociația DEEP Indonesia.

© Helmut Theiss (Germania); Locul 1 - Categoria "Novice" (Our World Underwater 2009)

Trepiedul BENRO - gama Carbon Fiber Travel Angel

C-168M8/B-0

Reușita unei ședințe fotografice este condiționată adeseori și de caracteristicile trepiedului folosit, fie că vorbim despre greutatea totală a acestuia, greutatea maximă susținută sau reglările posibile. Trepiedele grele nu sunt ușor de cărat iar cele ușoare nu sunt destul de stabile. Tocmai de aceea, venind în ajutorul fotografilor, BENRO a creat gama Travel Angel Carbon Fiber. Modelul prezentat de noi fiind C-168m8/B-0.

Pachetul conține o husă, corpul trepiedului, cap pe bilă, o patină cu imbus pentru ajustare și o cheie.

Ce remarci pentru prima dată este greutatea redusă a trepiedului - doar 1,29 kg -, datorită corpului de carbon și a accesoriilor din magneziu. Greutatea maximă susținută este de 8 kg, ceea ce înseamnă că poate susține un aparat DSLR profesional cu un obiectiv mare. Închis complet, trepiedul are doar 49 cm și o înălțimea maximă de 141,9 cm.

Capul pe bilă atrage atenția prin modul în care este realizat, fiind alcătuit din două rotițe destinate reglajului bilei. Astfel, puteți bloca una dintre ele pentru reglaje fine, iar apoi blocându-le pe amândouă, aparatul de fotografiat se fixează.

Coloana centrală se poate poziționa invers pentru fotografiile macro. De asemenea, capătul coloanei are un cârlig cu arc de care se poate agăța o greutate pentru a stabiliza trepiedul în condiții extreme.

Picioarele sunt compuse din 4 segmente și se pot deschide foarte repede cu ajutorul unui filet pe fiecare din segmente. Înălțimea minimă a trepiedului este de 39,8 cm.

Capătul picioarelor este învelit în cauciuc antiderapant. Pentru o stabilitate mai mare pe sol, cauciucul se poate înlocui cu țepușe de metal.

Patina pentru trepied se poate înșuruba pe aparat cu ajutorul imbusului din husă. Dacă vi se pare că aceasta nu e o soluție bună, se poate achiziționa o plăcuță cu șurub pentru a evita folosirea unui imbus. Ca un punct în plus, orice accesoriu pentru trepiedele Travel Angel se poate comanda de pe site-ul www.dynaphos.ro și în maxim 72 de ore deveniți posesorul lui.

Sectiuni: **4**

Înălțimea max: **1419 mm**

Înălțimea normală: **1194 mm**

Înălțimea minimă: **398 mm**

Susține: **8 kg**

Greutate: **1,29 kg**

Cap: **B-0 + PU-50**

Dimensiuni: **49 x 13 x 13 cm**

Pachetul conține: **cutie, husă, corp trepied, cap pe bilă, patină, cheie imbus.**

www.dynaphos.ro
Professional studio photo equipment

IMAGINEA EUROPEI DE SUD - EST

Competiție internațională de fotografie

Comisia Europeană a anunțat deschiderea competiției fotografice internaționale: "Europa de Sud-Est: oameni și cultură", ce urmărește atât promovarea tradițiilor din regiunea Europei de Sud-Est, cât și sensibilizarea cu privire la importanța luptei împotriva vechilor stereotipuri cu privire la această zonă. Concursul se adresează tuturor fotografilor profesioniști și amatori, indiferent de vârstă, ce au domiciliul într-unul din statele membre ale Uniunii Europene. Cei interesați își pot încărca imaginile surprinse în această parte a Europei pe portalul www.southeast-europe.eu. Termenul

limită pentru trimiterea fotografiilor este 20 ianuarie 2010.

Website-ul "Southeast Europe: People and Culture" ("Europa de Sud-Est: oameni și cultură") a fost lansat la începutul anului 2009, de către Directoratul General pentru Extindere al Comisiei Europene. Prin intermediul acestui portal, cât și a campaniei de comunicare inițiate, se dorește promovarea bogăției culturale a țărilor candidate și potențialul candidat la UE din Europa de Sud-Est. Site-ul web cuprinde, printre altele, articole despre scena muzicii locale, despre producția de filme, despre cărți și specialități culinare tradiționale.

Magazin de aparatura și accesorii foto-video

- distribuitor Nikon, Canon, Sony, Leica, Olympus etc
- vindem aparate foto-video de calitate la preturi competitive.

Magazinul tau foto
Centrul istoric
Str. Covaci Nr. 7

 foto HOBBY www.fotohobbysshop.ro

Foto-Video
Aparatura și accesorii

GRECIA

Acum câteva numere, la rubrica "Wildlife", vă povesteam despre pelicanul comun din Delta Dunării. În cadrul proiectului Wild Wonders of Europe, Jari Peltomäki a fost trimis în Grecia pentru a surprinde pelicanii creți de pe lacul Kerkini.

Jari Peltomäki s-a născut pe 11 februarie 1965 în Finlanda. În 1978 și-a cumpărat primul aparat de fotografiat pe film, un Zenit TTL cu un obiectiv de 400 mm. Apoi, în anul 1989 a început să lucreze pentru WWF în Liminganlahti, Finlanda, catalogând și înregistrând păsări.

Din 2007 este președintele Asociației de Fotografi Profesioniști de Wildlife din Finlanda. A câștigat numeroase premii la concursuri importante de fotografie, iar multe dintre fotografiile lui au fost publicate prin intermediul revistelor de specialitate internaționale. Vă invităm, în cele ce urmează, să priviți o mică parte a Greciei din perspectiva lui Jari Peltomäki!

Jari Peltomäki

(Finlanda)

Cunoscută drept una dintre cele mai vechi civilizații din Europa, Grecia este locul unde zeii veghează de pe muntele Olimp.

În afară de marii filosofi ai antichității, Grecia este și un paradis pentru cei interesați de plante rare. Aici se întâlnesc 760 de specii de plante - specifice doar acestei regiuni -, dintre care multe sunt periclitate. De asemenea, tot aici se întâlnesc: focile-călugăr și șoimul Eleonorei, specii amenințate cu dispariția. Iar ca un fapt divers, Grecia este pe locul 13 în lume la numărul de greve.

GRECIA

Capitală: Atena

Populație: 11,1 milioane

Suprafață totală: 131957 km²

Densitatea populației: 84 km²

Situri "Natura 2000": 358

Parcuri naționale: 10

Cel mai mare parc național: Prespa Lake 30.000 ha

© Jari Peltomäki / Wild Wonders of Europe

© Jari Peltomäki / Wild Wonders of Europe

© Jari Peltomäki / Wild Wonders of Europe

RÉKA KOVÁCS

Se întâmpla în luna iunie, într-o zi plină de culori și sunete ce te purtau spre acea lume pe care de multe ori nu vrem să o vedem și nici să-i dăm mare importanță - deși este atât de aproape de noi. Acolo l-am observat, între firele de iarbă, holbându-se la razele soarelui care-i mângâiau burta și fără să-l intereseze ce se petrece în jurul lui, stătea relaxat într-o poziție ciudată. Profitând de acea clipă de extaz a broscuței am reușit să surprind acest instantaneu, un moment al vieții macro pe care merită să o apreciem pe deplin...
Fotografia a fost realizată cu un aparat foto Canon EOS 350D, obiectiv Canon EF 100mm f/2.8 Macro USM, filtre Hama UV și de polarizare circulară, cât și un minitripied.

Réka Kovács, 27 ani, ORADEA - BIHOR
Imagini din galeria personală Photo Travel

Gravitație © Réka Kovács

Galeria

PHOTO TRAVEL

Dacă ești pasionat de fotografie,
te invităm să intri în **Galeria PHOTO Travel.**

Atmosfera este degajată,
criticile sunt constructive
iar ținuta foto este obligatorie!

Te așteptăm să îți înscrii cele mai bune fotografii
pe **www.phototravel.ro**

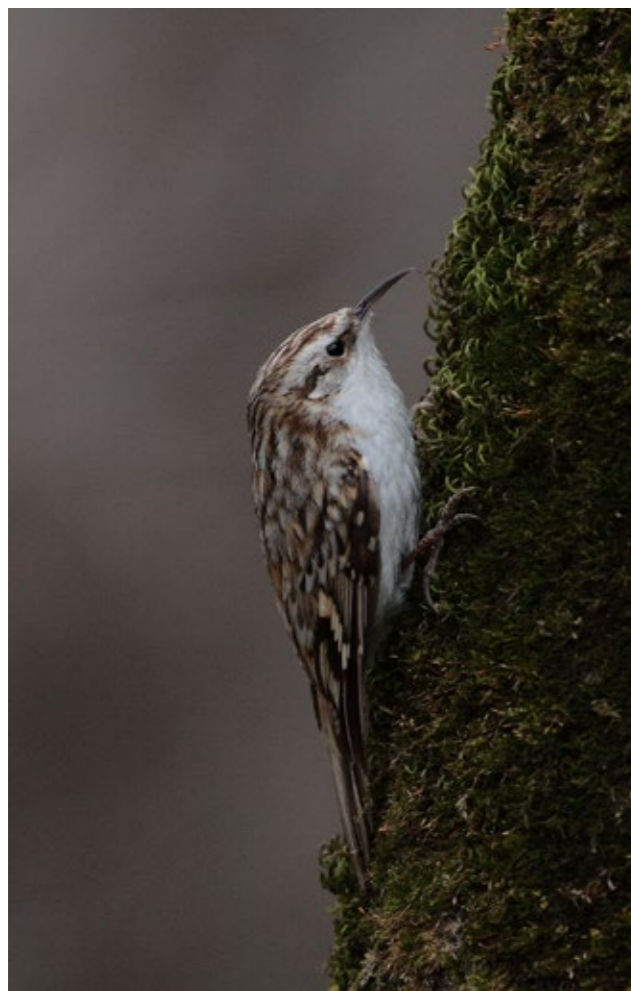
COJOAICA DE PADURE

RĂSPÂNDIRE

Cojoaica de pădure este răspândită în pădurile din toată țara urcând până în zona coniferelor. Se întâlnește de asemenea în livezi, parcuri și grădini. În toate zonele unde este prezentă preferă copacii bătrâni.

DESCRIERE

Este o pasăre mică cu lungimea cuprinsă între 110 și 114 mm.

Cântărește între 9 și 13 g. Penajul este mai mult brun. Pe partea superioară penajul are striuri maro-roșcate, maro-gălbui și albe pe fond brun imitând bine scoarța copacului. Partea inferioară este albă. Târțița este maro-roșcat. Coadă este maro având pene lungi și rigide, dispuse etajat, ce o ajută în timpul cățărării. Deasupra ochiului, dunga supraciliară, este albă.

Gheara degetului posterior este lungă de cca. 8 - 10 mm.

Ciocul este fin și curbat.

COMPORTAMENT

Cojoaica își caută hrana în crăpăturile scoarței copacilor. Pasărea pornește de la baza trunchiului urcând pe el și pe crengi. Se deplasează în linie dreaptă sau în spirală și numai de jos în sus. Odată ajunsă în vârful copacului zboară la baza altuia unde își reia căutarea.

Uneori poate fi văzută hrănindu-se și pe sol mai ales în zonele cu ace de conifere căzute.

Nu este foarte sperioasă tolerând destul de bine apropierea omului.

DIETĂ

Se hrănește exclusiv cu insecte pe care le vânează pe trunchiurile și ramurile copacilor. Cu ajutorul ciocului fin și curbat prinde insecte adulte, pupe sau ponte ascunse în crăpăturile scoarței. Limba este ușor protractilă cu vârful modificat.

În lunile de iarnă poate adăuga la dietă și semințe de conifere.

CUIB

Cuibul și-l face în găuri mici din arbori sau sub scoarța acestora. Acesta are baza formată din rămurele, ace de pin sau iarbă. Interiorul este căptușit cu pene, lână, mușchi sau pânză de păianjen. Depunerea ouălor, albe cu pete ruginii, începe în aprilie - mai. Acestea sunt clocite de femelă timp de 15 zile. Puii sunt hrăniți, în continuare, de ambii părinți. Cojoaica de pădure scoate două generații pe an.

CÂNTEC

Sunetele scoase de păsări pentru a menține contactul sunt slabe și subțiri, un fel de sit. Uneori scoate sunete stridente tsree mai ușor de recunoscut.

Primăvara poate fi recunoscut cântecul masculului.

MIGRAȚIE

Cojoaica de pădure este o pasăre sedentară. Cu toate acestea păsările din nord pot migra spre sud iar cele munte pot coborâ în zone mai joase. În timpul iernii este o pasăre solitară.

TAXONOMIE

Face parte din familia Certhiidae, o familie mică cu specii răspândite în Europa, Asia, America de Nord și Australia. La noi trăiesc două specii Cojoaica de pădure (Certhia familiaris familiaris) și Cojoaica cu degete scurte (Certhia brachydactyla). Cea dintâi este mai răspândită.

STATUS

Nu este o specie amenințată.

text și foto: Cristian Goga

SFATURI FOTOGRAFICE

Cojoaica de pădure este o pasăre mică și de aceea trebuie să o fotografiați de aproape, chiar dacă folosiți obiective cu distanțe focale mari.

Nu este foarte sperioasă permițând apropierea omului. Mai mult, deoarece urcă pe trunchiurile copacilor în spirală, vă puteți apropia când nu vă vede.

Culoarea penajului de pe spate o face să se confunde ușor cu scoarța copacului fiind greu vizibilă. Se recomandă fotografierea păsării din lateral.

Pentru că parcurge în totdeauna trunchiul de la bază la vârf poate fi fotografiată la înălțimea dorită.

Profitați de lumina din pădure în lunile de toamnă - iarnă când copacii sunt desfrunziți și puteți folosi timpi de expunere mai scurți.

POVESTE DE IARNĂ

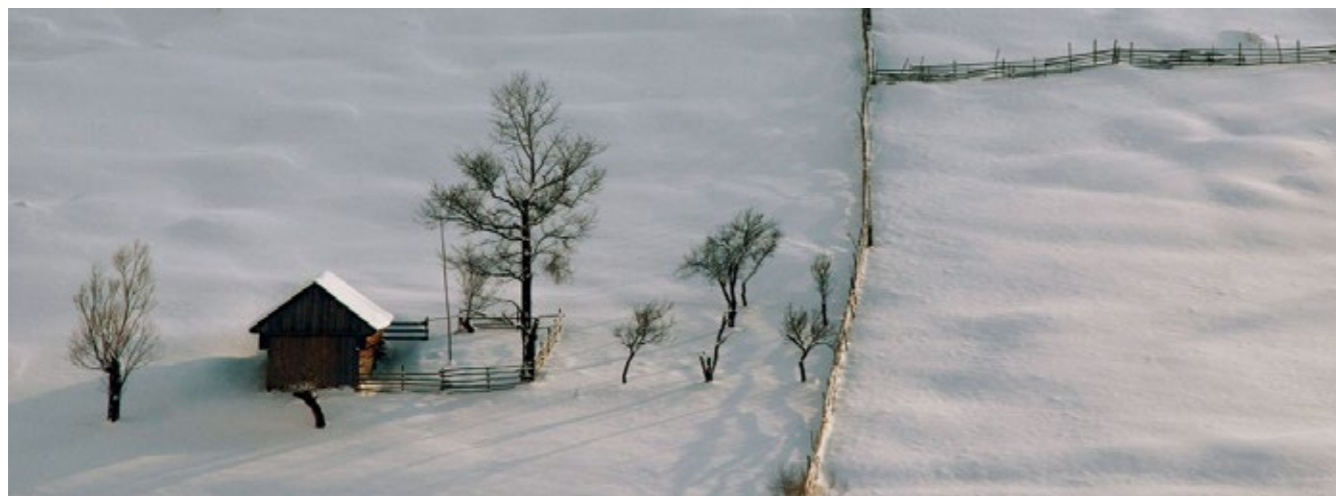
M-am născut într-o zi geroasă de iarnă, când străzile orașului erau ca niște artere de gheață mărginite de troiene mari de zăpadă. Poate de aceea îmi place anotimpul alb. În ultimii ani, orașul meu rămâne orfan de zăpadă, doar cu vizite scurte ale fulgilor de nea. Mi-e dor de iarnă...

Să-mi astâmpăr aleanul, îmi iau aparatul de fotografiat și plec în căutarea iernii. Am găsit-o în Măgura, județul Brașov. Totul pare încremenit sub stratul gros de omăt. Copacii s-au îmbrăcat în cojoace groase de nea, casele și-au pus cușmele de zăpadă, iar gardurile s-au împodobit cu ghirlande strălucitoare albe. Înaintez cu greu prin zăpada adâncă, ochii mă dor parcă de strălucirea ca de diamant a albului care mă înconjoară. Totul pare încremenit, doar eu mă zbat în acea lume ireală, însoțită de cântecul sacadat și monoton al aparatului. Nu mă pot opri, merg mai departe, vreau să-mi satur toate simțurile cu iarnă. Am sentimentul că sunt singură, prinsă între copertile unei cărți de povești. Mai fac câțiva pași și văd o casă cu acareturi, cocoțată în vârful unui deal, care mă duce cu gândul la un tort alb de mireasă.

La un moment dat am impresia că nu mai sunt singură. Ridic privirea și văd sute de ochi care mă urmăresc curioși, ca niște spiriduși ai iernii. Poate se întreabă cine sunt și ce caut acolo? Să le spun? Am venit să caut iarna...

Teodora Cocîșiu | Bistrița

www.meteorodora.deviantart.com/gallery

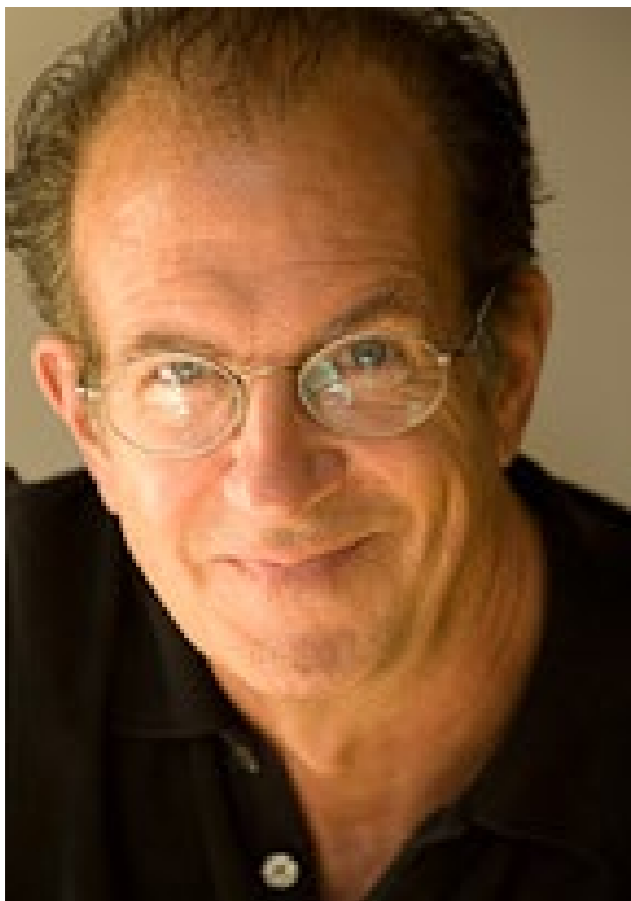
Viață și CULOARE

Eric Meola

“Tubesc culoarea și arta grafică, fie că este abstractă or documentară, iar abordarea mea este mai degrabă din contextul a ceea ce gândim despre și la ce ne referim în lumea «artelor frumoase». Așa că îmi aleg subiectele cu atenție și pe măsură ce timpul trece am tendința să gravitez din ce în ce mai mult spre abstract, căci mă simt mai liniștit cu pata de culoarea care-mi este subiect, iar ceea ce majoritatea oamenilor gândesc ca fiind «subiecte» trec în planul doi pentru mine. Culoarea, lumina și forma sunt «Dumnezeii» mei, iar subiectul vine pe ultimul plan. Nu întotdeauna. Însă încerc să reduc imaginile la formele lor cele mai simple.”

interviu: Roxana Comnac
foto: Eric Meola

ERIC MEOLA

Fotograf profesionist de origine americană, născut în anul 1946 în Syracuse (New York, S.U.A.). Este un autodidact în ceea ce privește arta fotografică. În anul 1971, și-a deschis propriul studio foto și a început să colaborez cu diverse publicații importante, menționând aici: Life, Esquire și Time. Este cunoscut atât pentru colaborarea sa cu Bruce Springsteen, cât și cu diverse agenții și corporații: Canon, Nikon, IBM, American Express, AT & T, United Technologies, Jeep, Rollerblades, Porsche și BMW. Este câștigătorul a numeroase distincții fotografice. Lucrările lui fac parte din diverse colecții private și au fost expuse în muzee, incluzând aici: National Portrait Gallery din Washington D.C. și Muzeul de Artă Modernă din München. A publicat mai multe cărți apreciate pe plan internațional, printre care amintim "Last Places on Earth" (2004), "Born to Run: The Unseen Photos" (2006) și, cea mai recentă, "India: in Word and Image" (2008).

PHOTO Travel: V-ați finalizat studiile la Universitatea Syracuse, fiind licențiat în filologie în anul 1968; însă, de peste 30 de ani, sunteți apreciat pentru munca depusă în calitate de fotograf. Ce anume v-a determinat să vă orientați spre o carieră fotografică? Eric Meola: Întotdeauna am iubit cuvintele, la fel de mult ca și imaginile, și întotdeauna am fost împărțit între cele două. Pe vremea facultății nu existau prea multe cursuri de fotografie, așa că am urmat câteva cursuri de tipărire color, însă specializarea mea în colegiu a fost limba engleză. Când aveam 13 ani, tata, care era medic, m-a prezentat unuia dintre pacienții săi care era inginer de profesie și a cărui pasiune era fotografia. Prima oară când am văzut o imagine în revelator a fost momentul declanșator. Am știut

imediat că vreau să fiu fotograf.

P.T.: Fotografiile dumneavoastră au un stil propriu, definit de elementele primare și culorile saturate utilizate - având rolul de a reflecta diferitele caracteristici ale vieții sociale și ale mediului. A fost dificil să oferiți o viziune personală fotografiilor realizate? Aveți un anumit "crez artistic"?

E.M.: A fost foarte simplu, deoarece iubesc culoarea și arta grafică, fie că este abstractă ori documentară, iar abordarea mea este mai degrabă din contextul a ceea ce gândim despre și la ce ne referim în lumea "artelor frumoase". Așa că îmi aleg subiectele cu atenție și pe măsură ce timpul trece am tendința să gravitez din ce în ce mai mult spre abstract, căci mă simt mai liniștit cu pata de culoarea care-mi este subiect, iar ceea ce

Chipul unui bărbat; figura lui a fost acoperită cu pudră colorată în timpul festivalului Holi, sărbătoare ce are loc în India și care anunță venirea primăverii.

majoritatea oamenilor gândesc ca fiind "subiecte" trec în planul doi pentru mine. Culoarea, lumina și forma sunt "Dumnezeii" mei, iar subiectul vine pe ultimul plan. Nu întotdeauna. Însă încerc să reduc imaginile la formele lor cele mai simple.

P.T.: Excelați în diverse genuri fotografice, enumerând aici: fotografia comercială, fotografia de călătorie, wildlife și de natură. Ne puteți descrie cel mai interesant moment al carierei dumneavoastră fotografice?

E.M.: Prezentul este partea cea mai interesantă pentru mine, căci suntem în permanență în schimbare. Cea mai recentă lucrare a mea despre India este

un amestec de stiluri documentare și grafice și, fie că este vorba despre peisaje ori oameni, sunt atras de lumină, umbră, culoare și forme. Am ales conștient să nu mă specializez într-un anumit gen fotografic, ceea ce este și o binecuvântare și un blestem, întrucât sunt atras de atât de multe domenii... În această privință, ultimii zece ani din cariera mea au fost cei mai interesanți, deoarece m-am eliberat de restricțiile comerciale care îmi ocupau atât de mult din timp și din activitate.

P.T.: Când aducem în discuție modul în care utilizați liniile și culorile, constatăm multe asemănări cu arta secolului XX, mai ales pictura. Puteți

stabili anumite legături între stilul dumneavoastră fotografic și celelalte arte vizuale?

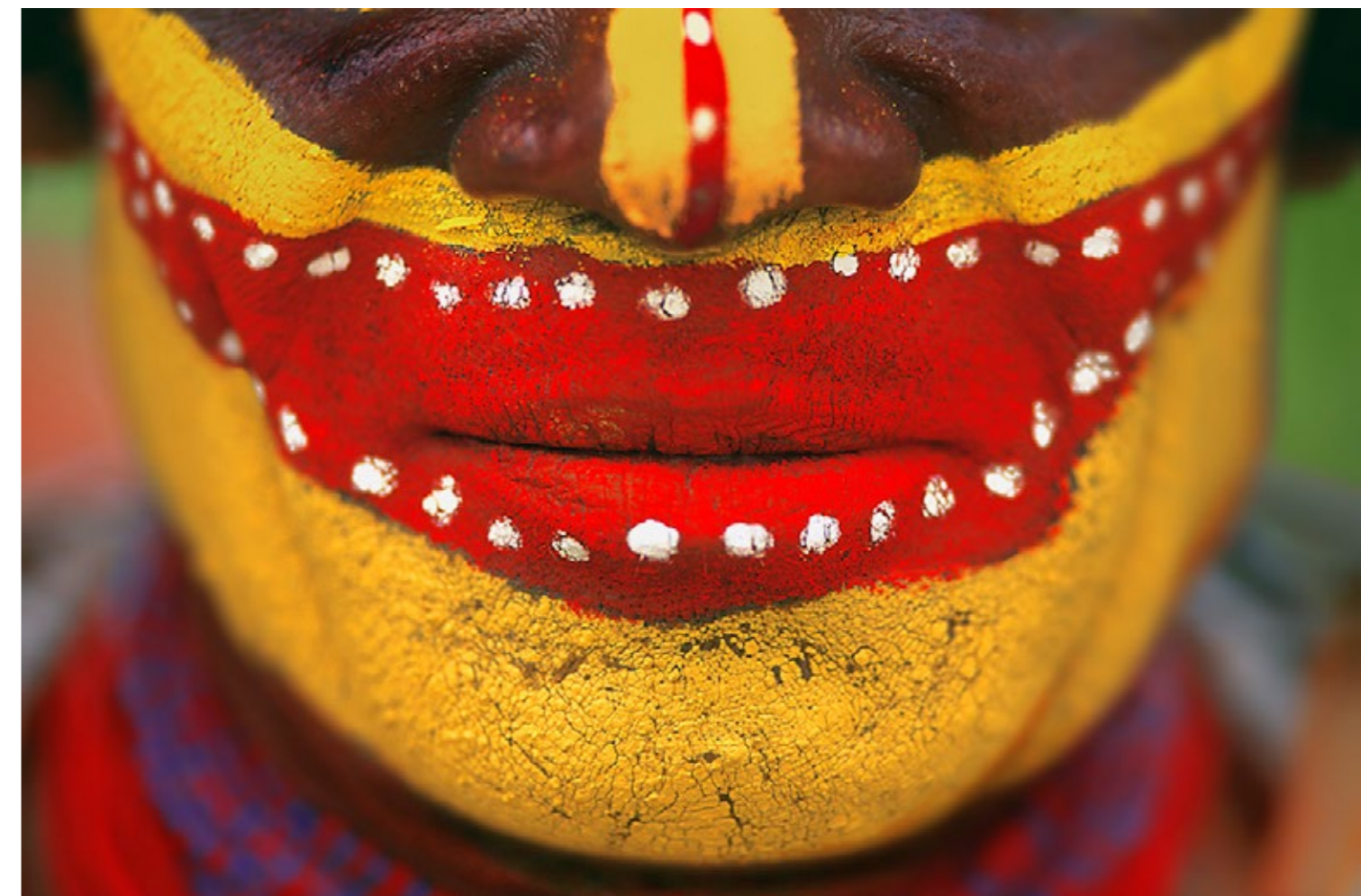
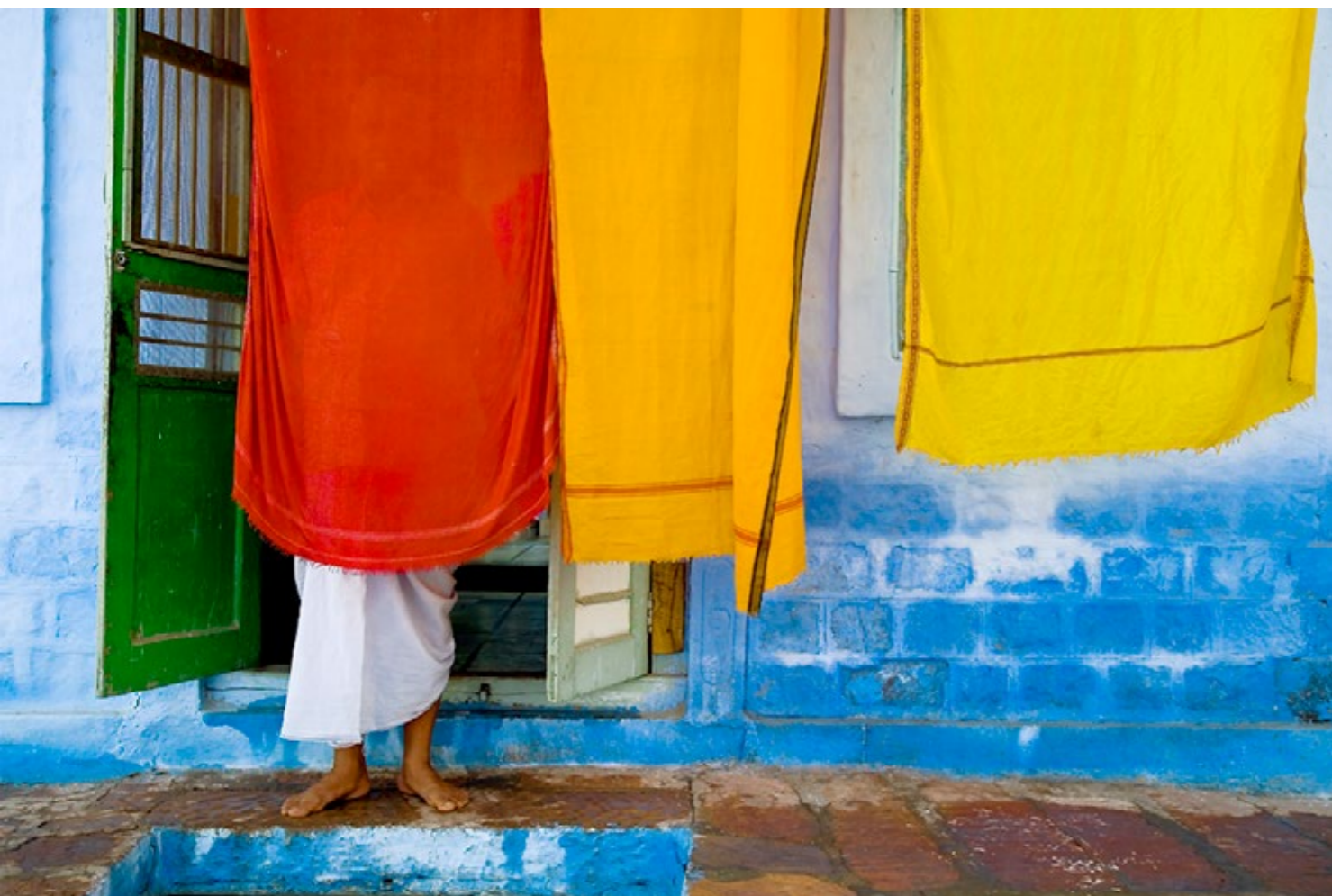
E.M.: Prima mea sarcină a fost pentru revista "Time", când a trebuit să-l fotografiez pe Kenneth Noland. Întotdeauna am fost interesat de pictorii din "sfera culorii", cum ar fi Mark Rothko. Așa că mă distrez de minune cu asta și este foarte eliberator, iar multe dintre imaginile pe care le-am realizat au devenit preferatele mele. Există un subiect și totuși nu. Numiți-l dacă vreți "Lumi într-un univers FOARTE, FOARTE mic". M-am îndrăgostit de curând de pictori, unii dintre ei au devenit fotografi. Poate că aveți cunoștință de ultima

carte a lui Saul Leiter numită "Early Color", conținând imagini din peregrinările sale pe străzile New York-ului la sfârșitul anilor '50.

Fotografia a devenit extrem de prețioasă, trebuie să te încadrezi într-o categorie. Fotograf de război, de alimente, portretist, fotograf publicitar, fotograf sportiv, fotograf de nunți. Însă fotografiile precum Leiter și Ernest Haas au fost atrași de culoare precum pictorii. Precum prim-planurile afișelor sfâșiate ale lui Haas, acestor imagini nu le este teamă să prezinte doar subiectul culorii și formei și nu le este frică să fie doar bi-dimensionale.

Acesta este farmecul pentru mine

Un preot, dintr-o zonă rurală a Indiei, aflat în fața casei; veșmântul colorat «lungi» (de forma unei fuste lungi, care se poate înfășura) era agățat în fața locuinței sale.

Un membru al tribului Huli, Papua Noua Guinee (regiunea vestică), aflat la festivalul desfășurat la Mount Hagen.

realizând aceste imagini, în felul în care mare parte din lucrarea mea cea mai recentă ("India") a devenit din ce în ce mai abstractă, aidoma chipurilor din timpul sărbătorii hinduse Holi, Festivalul Culoarelor.

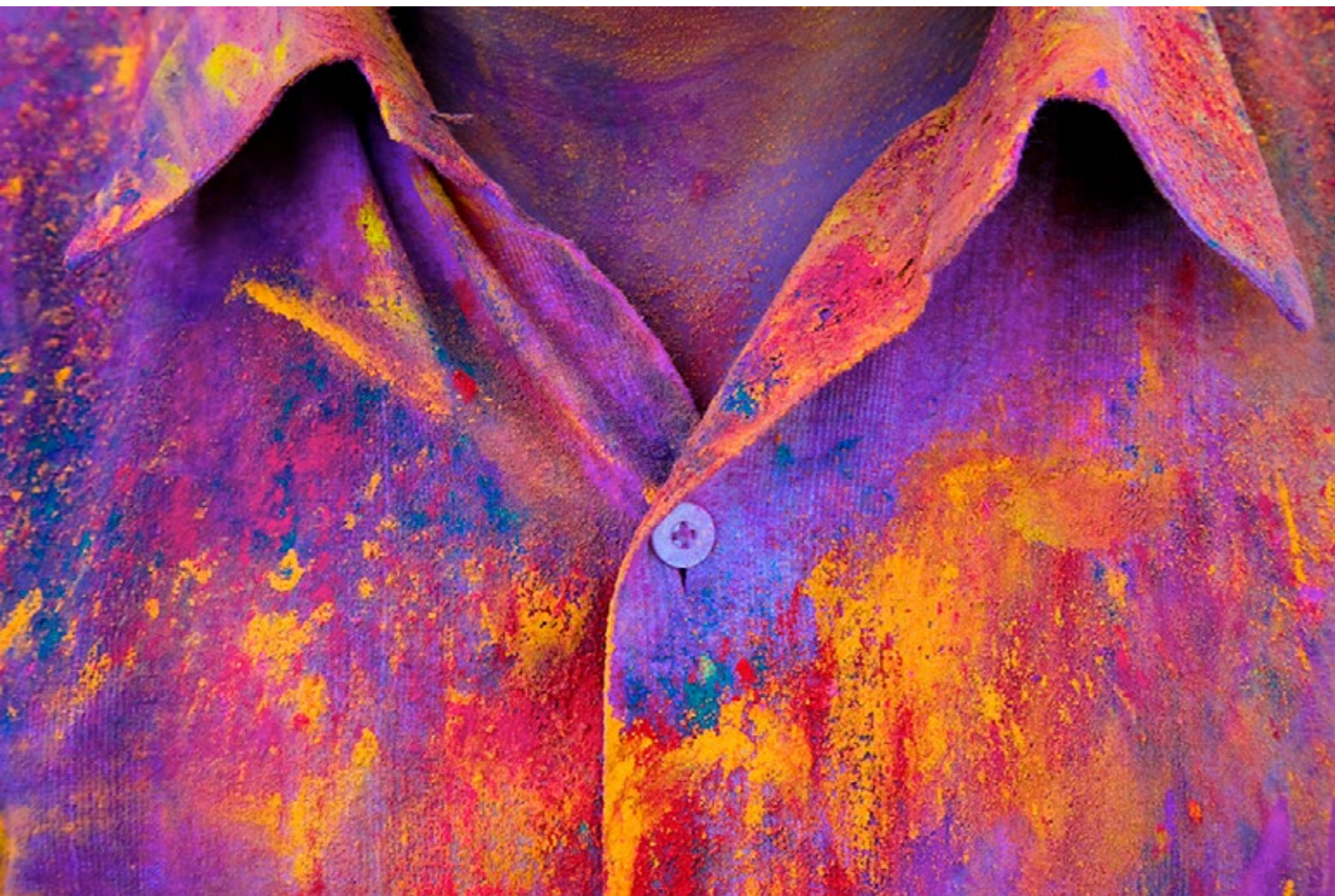
Nu încerc să fiu un pictor impresionist abstract, însă studiile abstracte ale luminilor și umbrelor și tiparele "turnate" ale unor fotografi precum Aaron Siskind mă contrariază foarte tare, căci lasă deoparte unele dintre granițele artificiale dintre pictură și fotografie.

P.T.: Ați străbătut multe zone ale lumii: din Burma, până în Noua Guinee, Africa, India, Insulele Galapagos, Mongolia, India, și până

în Tibet, pentru a finaliza proiectul personal intitulat "Ultimele locuri de pe Pământ" / "Last Places on Earth". Care a fost cea mai mare provocare pe care ați întâmpinat-o, ca și fotograf, pe parcursul acestei călătorii, ce v-a adus aproape de viața cotidiană a oamenilor din multe culturi?

E.M.: Ca fotograf ești împărțit între diferite programe și pe de-o parte vezi anumite imagini imediat, însă din diferite motive nu poți să te strecoari în "spațiul personal" al unei persoane pe care ai întâlnit-o pentru prima dată. Așa că pentru fiecare fotografie realizată, de zece ori mai multe imagini au fost "părăsite". Nu mă gândesc la cadrele pe care le-

O cămașă stropită în culorile festivalului Holi, în timpul sărbătorii închinată zeiței Krishna. Cadrul a fost realizat în Jaipur, India.

În timpul festivalului Holi, în apropiere de Mathura, găleți cu apă colorată sunt aruncate de pe clădiri asupra oamenilor aflați în stradă.

am immortalizat - am coșmaruri legate doar de cele pe care le-am ratat.

P.T.: Pentru India poți simți fie dragoste, fie ură. În cazul dumneavoastră vorbim despre primul sentiment, lucru reflectat de fotografiile ce vă ilustrează cartea excepțională "India: În Cuvânt și Imagine" / "India: In Word And Image", rezultatul expedițiilor întreprinse constant în această țară. Ne puteți povesti despre timpul petrecut aici? Ați reușit să vă atingeți toate obiectivele propuse?

E.M.: India este o țară imposibilă - nu am mai fost nici într-un alt loc care să fie pe jumătate la fel de vibrant, unde imaginile îți explodează în față,

unde au loc atâtea ceremonii, unde oamenii sunt așa de accesibili și lumina este așa de magnifică. Așa că nu cred că vreun fotograf ar putea să fie vreodată satisfăcut realizând doar un album, și acest lucru îl resimt într-un mod apăsător și eu, pentru că întotdeauna există strigătele sirenei imaginilor, sunetelor și mirosurilor, dar și a energiei Indiei, care mă bântuie și mă fac să-mi doresc să mă întorc.

P.T.: Ați utilizat o perioadă destul de îndelungată camera pe film, renunțând ulterior la ea în favoarea camerelor foto digitale. Regrețiți în anumite momente decizia luată? Ce

Planurile intersectate ale unor pereți colorați; imaginea a fost surprinsă în Mexic.

impact a avut tehnologia digitală asupra muncii dumneavoastră?

E.M.: La început am regretat, însă acum nu. Când aparatele digitale au apărut pentru prima oară, calitatea nu era excelentă, însă s-a dublat în fiecare an până când - pentru majoritatea aplicațiilor -, calitatea este mai bună... poate nu așa de bună, dar diferită și cu siguranță mult mai comodă. Este o paletă distinctă și a durat mai mult să mă adaptez la ea.

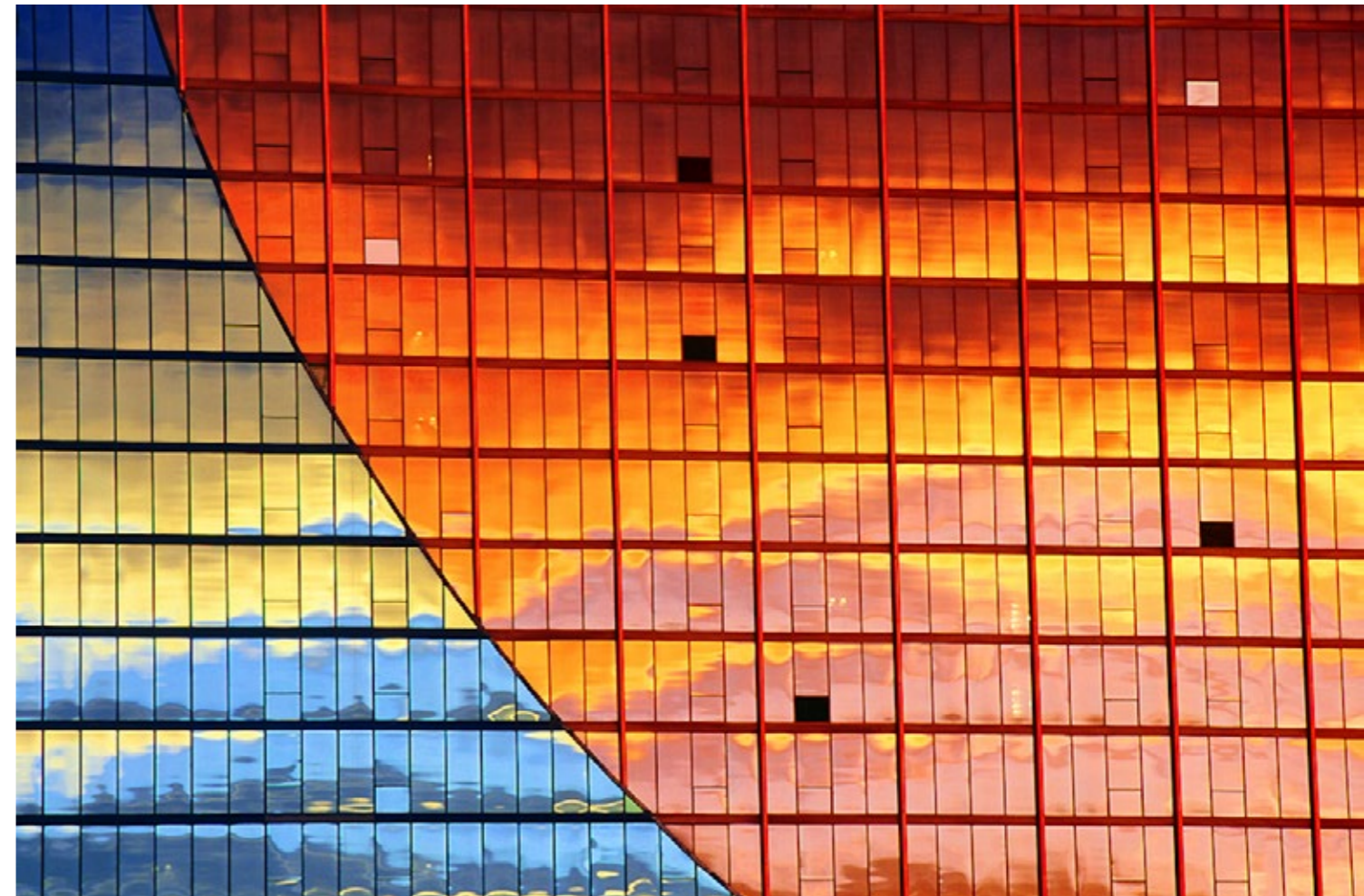
P.T.: În momentul în care discutăm despre procesarea fotografiilor, cât de mult considerați că înseamnă prea mult?

E.M.: Asta este de fiecare dată o chemare grea, căci văd culoarea

diferit și mă gândesc la fotografie diferit. În ceea ce mă privește, mi se pare absolut în regulă să faci dintr-un steag roșu unul albastru dacă fotografiezi ceva cu totul abstract. Dar cred că dorim cu toții să ne uităm la o imagine și să o simțim în felul în care ea surprinde ceea ce s-a aflat în fața ochilor fotografului. Însă nimeni nu mă va convinge vreodată că cerul era cu adevărat negru ca smoala în fotografiile lui Ansel Adam realizate la Half Dome și în Hernandez, statul New Mexico. Voia ca cerul să fie negru și astfel a folosit un filtru roșu. Și nimeni nu o pune sub semnul întrebării.

P.T.: Ce caracteristică tehnică ați dori

Reflexii ale asfințitului într-un zgârie-nori din Las Vegas (Nevada).

Pescari aflați în «mokoros» (un tip de luntre pescărească rudimentară, pentru maxim două persoane) pe râul Zambezi din Zambia.

să existe la o cameră?

E.M.: Îmi doresc să nu mai mărească numărul de megapixeli și să se concentreze mai mult pe gama de tonuri și extragerea celor mai mici detalii din megapixelii care există deja.

P.T.: Care sunt detaliile care vă atrag într-o zonă nouă? Care este următoarea destinație exotică la care v-ați gândit? Este posibil ca această expediție să evolueze într-un alt proiect provocator?

E.M.: Am petrecut foarte multă vreme departe de casă, așa că pentru mine provocarea este să aleg un proiect aici, în Statele Unite ale Americii, și există multe opțiuni pe care le-am luat în considerare; însă acum mă interesează să realizez doar proiecte care vor evolua în albume, dar acest aspect necesită multă planificare, așa că până acum nu m-am decis încă unde va fi această "următoare" destinație.

P.T.: Cum este să aveți o parteneră de viață (n. red., Joanna McCarthy), care la rândul său este o excelentă fotografă?

E.M.: Este grozav, pentru că vedem așa de diferit, este o pregătire instantanee și întotdeauna un ochi deschis care să privească fotografiile celuilalt, chiar dacă este posibil să stăm doar la câțiva pași depărtare. Iar atitudinea soției mele este întotdeauna plină de bucurie și inocență. Cândva a spus: "Să fii fotograf este ca și cum ai fi mereu copil."

P.T.: Care a fost cel mai util și, totodată, interesant comentariu pe care l-ați auzit de la un admirator al lucrărilor dumneavoastră?

E.M.: Mă faceți să râd. Nu pot să aleg

unul singur. Într-un fel tu îți ești cel mai bun critic, cât și cel mai acerb. Dar de fapt, stilul îți evoluează pur și simplu privind imagini, iar proiectele îți evoluează ca lucruri diferite care

te interesează la stagii diverse ale carierei.

P.T.: În momentul de față lucrați la o carte nouă, în care surprindeți prim-planuri ale suprafețelor metalice într-

un mod foarte abstract. Ne puteți da mai multe detalii despre acest proiect?

E.M.: Nu sunt sigur încă dacă va deveni un album, dar ceea ce vă pot spune

Femeie care culege buruienile de pe câmp, în perioada recoltei de grâu de toamnă. Rajasthan, India.

Un tânăr, ce avea un cioplitor în mână, s-a oprit pentru un moment pentru a i se realiza portretul; imaginea a fost immortalizată pe un câmp din Mali.

Nomazii Tuaregi și Woodabe pe cămilele lor în timpul festivalului Geerwohl, ținut în apropiere de Agadez (Niger)

este că a fost inspirat din vizitarea vechiului studio al lui Jackson Pollock, situat lângă locuința mea din Long Island. Acolo, au descoperit că vechea podea originală se afla sub cea de

linoleum. Și când au îndepărtat-o, stropii de vopsea erau aproape la fel de remarcabili ca și unele dintre picturile lui Pollock.

Am fotografiat câteva mașini vechi

în cimitirele auto și am început să intru din ce în ce mai mult în detalii și am descoperit incredibile universuri la scară redusă pe măsură ce am procedat astfel - vârtejuri abstracte

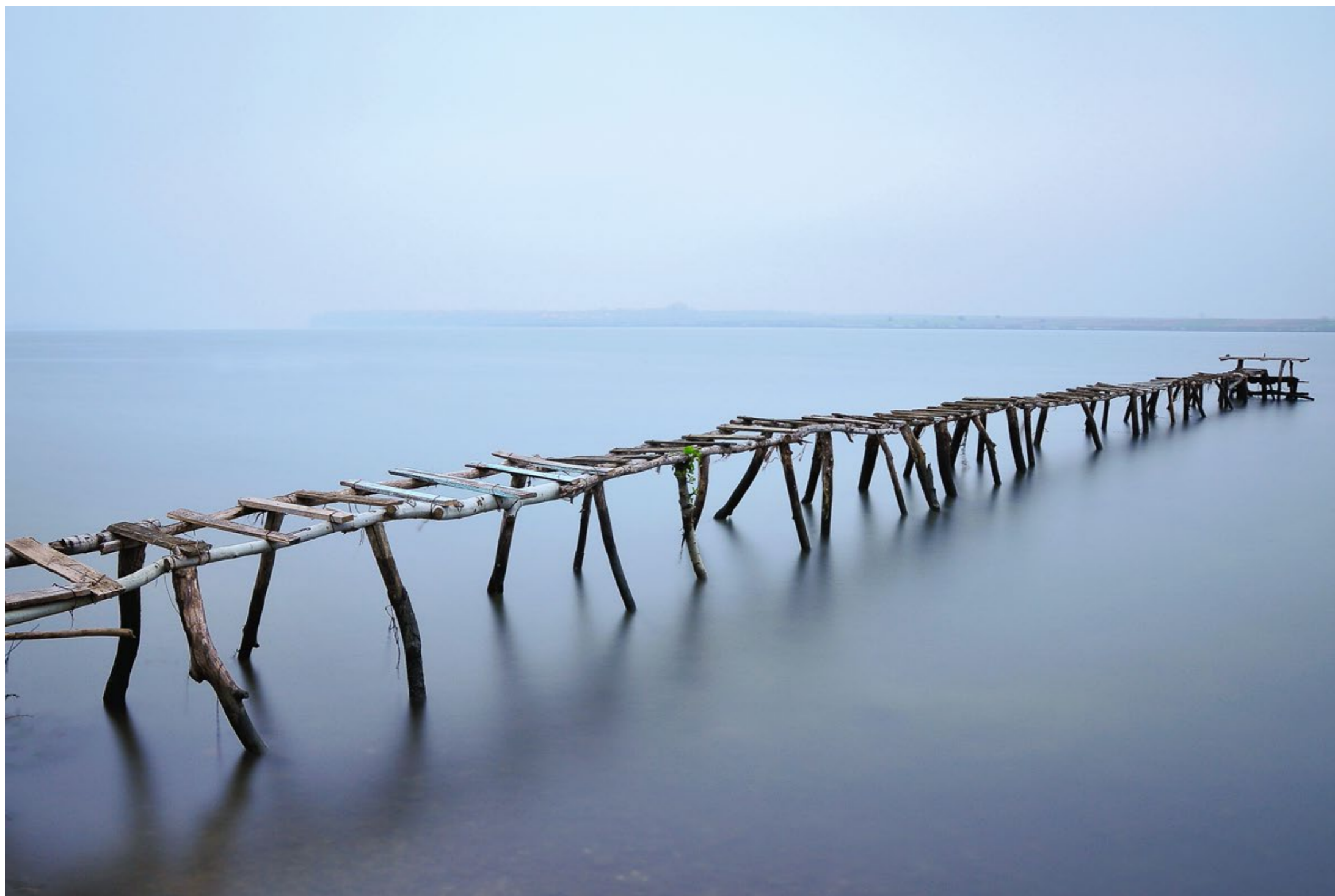
de culoare ruginită și metal oxidat.
P.T.: Ce sfaturi oferiți celor ce intenționează să devină fotografi profesioniști? Ce anume nu trebuie să piardă vreodată din vedere?
E.M.: Faceți-vă întotdeauna treaba fotografiind ce vă interesează. Găsiți inspirație sau eroi, însă găsiți-vă și pe voi înșivă. Este ușor să iei un aparat și să-l îndrepti spre o persoană sau un obiect și să faci o fotografie. Dar ca să realizezi fotografii care depășesc sutele de imagini, chiar miile, pe care le vedem în fiecare zi și se cere atât o muncă asiduă, cât și eliberare pentru a percepe diferit. Fotografia nu înseamnă să tragi cadre, ci să le vezi.

www.ericmeola.com

AMPRENTTE

ale momentului

Bogdan Panait

"[...] sunt un consumator de imagine și de artă vizuală. Am fost învățat să desenez înainte de a învăța să scriu, iar mai târziu am învățat să pictez. Însă, legătura cu fotografia este mult mai simplă. Trebuie să recunosc că am fost mai întâi cucerit de frumusețea inginerescă a aparatului de fotografiat și, mai apoi, de procesul în sine. Pasiunea a apărut numai acum câțiva ani, mai mult ca un pariu cu mine însumi decât ca o stare latentă ce așteaptă să fie activată. [...] Sunt numit fotograf, dar eu sunt de fapt un entuziast."

interviu: Roxana Comnac
foto: Bogdan Panait

BOGDAN PANAIT

Fotograf de natură, de formație tehnică, stabilit în Craiova. Este considerat unul dintre cei mai buni fotografi peisagiști din România; lucrările sale atrag atenția prin construcții bine încheiate puse în valoare de lumina, formele și culorile întâlnite în mediu. A participat la diverse competiții de profil, câștigând premii importante; fotografiile lui documentând atât regiuni din țară, cât și din străinătate. A expus alături de Alin Popescu în cadrul expoziției "Aproape liniște", iar cea mai recentă expoziție poartă denumirea de "Orizonturi". S-a implicat și în diverse inițiative artistice cu impact social, numind aici Best Foto Fest 2009.

Din geanta foto nu îi lipsește aparatul foto digital Nikon D300, obiectivele Nikkor, filtrele graduale Cokin, telecomanda foto și trepiedul.

PHOTOTravel: Imaginile dumneavoastră ne prezintă o abordare distinctă, în care liniile și contururile simple reușesc să transmită fragilitatea mediului. Cum a apărut pasiunea pentru fotografie?

Bogdan Panait: În general, sunt un consumator de imagine și de artă vizuală. Am fost învățat să desenez înainte de a învăța să scriu, iar mai târziu am învățat să pictez. Însă, legătura cu fotografia este mult mai simplă. Trebuie să recunosc că am fost mai întâi cucerit de frumusețea inginerescă a aparatului de fotografiat și, mai apoi, de procesul în sine. Pasiunea a apărut numai acum câțiva ani, mai mult ca un pariu cu mine însumi decât ca o stare latentă ce așteaptă să fie activată. Sper să nu dispară și, tocmai de aceea, încerc să mă perfecționez continuu, mai ales că pe măsură ce lucrurile par a avansa ele devin de fapt din ce în ce mai complicate iar provocarea la care mă auto-supun devine tot mai grea. Sunt numit fotograf, dar eu sunt de

fapt un entuziast.

P.T.: În ce mod formația tehnică avută influențează stilul și viziunea dumneavoastră fotografică?

B.P.: Am avut tendința să cred că aceasta m-a influențat, dar pe măsură ce timpul trece încep să cred că doar m-a ajutat, și nici măcar definitoriu ci doar tangențial. Totodată, cred că este o greșală să considerăm că tehnica implicată în fotografie este marcantă pentru evoluția și statutul unui fotograf, după cum este tot o greșală să considerăm că cineva ar putea deveni fotograf de înaltă clasă fără a pătrunde într-un minim de aspecte tehnice ale capturii de imagine. Formația mea tehnică are o legătură cu fotografia, pentru că mi-a dat șansa, printr-o serie de factori, să urmăresc transformările extraordinare ale lumii care ne înconjoară, să observ și să apreciez lumina și modul în care aceasta poate crea, chiar și pentru câteva minute, adevărate colțuri de

Rai acolo unde nimic nu anunță așa ceva, cât și să respect natura.

P.T.: Echilibrul și forța naturii sunt redade de majoritatea fotografiilor dumneavoastră. Care sunt criteriile pe care le urmăriți în momentul în care compuneți un cadru nou?

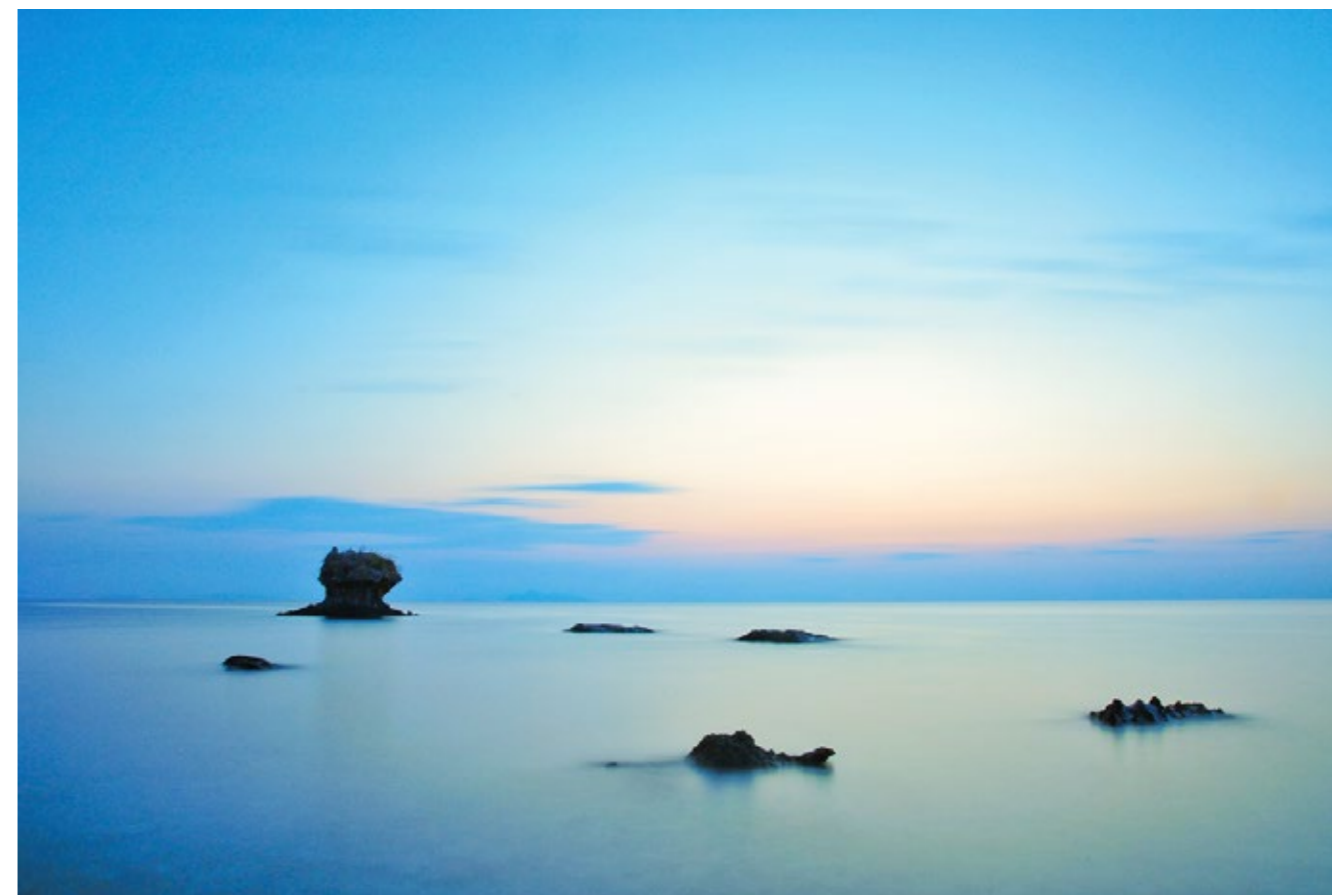
B.P.: Fotografiez absolut tot ceea ce îmi place. Momentul este magic, dar nu momentul este scopul, ci modul în care acesta poate fi multiplicat și împărțit. Astfel urmăresc: momentul, atitudinea, magia, unicitatea.

P.T.: Vă pasionează în special expunerile lungi, lucru reflectat în majoritatea fotografiilor realizate. Există o anumită explicație pentru această abordare?

B.P.: Expunerile lungi nu au fost o provocare pentru mine, dar în timp

au devenit un fel de pariu cu un anumit mod de a anticipa fotografia finală. Nu pot însă să nu recunosc că prin periplurile mele aproape zilnice prin lumea fotografiei, ca vizitator și consumator, evident, mă opresc întotdeauna un pic mai mult la orice astfel de lucrare întâlnită și, mai mult, fără nici un efort sau premeditare, aceste fotografii îmi rămân în minte. Încet, încet mi-am dat seama că acest tip de imagine se apropie cel mai mult de ceea ce aș vrea să văd într-o expunere peisagistică, că aduce un plus de atmosferă și că are o anumită încărcătură de finețe care, în nici un caz, nu poate fi trecută cu vederea. Ar trebui probabil să amintesc aici și faptul că nu sunt cadre ușor de realizat;

Stânci în Marea Ionică, Kefalonia (Grecia)

Sithonia (Grecia)

acest aspect este însă mult mai puțin important. Ceea ce consider ca fiind cel mai important este dimensiunea nouă adusă de o astfel de expunere fotografiei, și anume timpul, sau mai exact amprenta acestuia - și aceasta într-un mod mai greu de imaginat și, de

asemenea, mai greu de anticipat. Este un mod de care m-am apropiat fără să stau prea mult pe gânduri și fără să-mi fac prea multe probleme asupra originalității sau a felului în care voi fi perceput, deoarece este fotografia pe care o fac cu ce mai mare plăcere și cu

cea mai mare încredere în mine însumi. P.T.: Ce anume urmăriți să surprindeți într-o destinație nouă? Aveți o regiune favorită în care reveniți cu drag pentru a immortaliza imagini inedite?

B.P.: Caut destinații noi și plec întotdeauna către acestea cu exact

aceeași plăcere cu care pleacă orice pasionat de călătorie. Drumul este o pasiune în sine și am această pasiune din totdeauna - cred că este în firea umană. Însa nu caut, cel puțin așa îmi place să cred, destinații de călătorie în funcție de potențialul fotografic al acestora. Mai mult decât atât, evit să privesc fotografii din zonele în care știu că voi ajunge sau dacă am văzut, evit să le repet. Am toată încrederea că zonele turistice intens mediatizate și frecventate au o mulțime de lucruri de oferit și din punct de vedere fotografic. Trebuie să menționez, în acest context, că sunt doar un turist obișnuit, care duce însă în spate câteva kilograme de aparatură în plus. Vreau să spun doar că o fotografie deosebită, surprinsă într-o zonă anume, mă leagă de acea regiune pentru totdeauna, iar amintirea născută prin acea captură este una extrem de plăcută. Am încredere în propria putere de a delimita frumosul în tot ceea ce văd și de aceea pot să spun că nu îmi aleg destinațiile de călătorie strict din punctul de vedere al posibilităților de a realiza acolo poze de calibru. Trebuie doar să fie ceva nou. Cu toate acestea, voi merge întotdeauna cu plăcere în Grecia, mai ales în Grecia centrală, în zonele depărtate de țărm, acolo unde turismul încă nu a ajuns și acolo unde poți descoperi peisaje care-ți taie respirația, culori extraordinare și oameni de neuitat. Dar această preferință se poate schimba. Merg cu aceeași plăcere, de câte ori am ocazia, și în zona Rânca-Novaci și, deși cred că știu pe de rost aproape orice coamă și fiecare copăcel, de fiecare dată mă

Bărci pescărești lângă Porțile de Fier.

Portul Orsova

întorc de acolo cu fotografii care-mi plac și care nu seamănă deloc una cu cealaltă.

P.T.: Care a fost cel mai interesant episod al carierei dumneavoastră fotografice? Ce anume ați învățat din acea întâmplare?

B.P.: Cariera mea fotografică este proaspătă și, sper eu, se desfășoară în direcția corectă. Momentele cele mai interesante ale acestei scurte evoluții sunt, cu siguranță, cele în care i-am cunoscut pe cei mai importanți fotografi ai momentului. Nu vreau să fiu înțeles greșit și nu dau nume tocmai în această idee. Însă, privilegiul de a sta la masă, la discuții, la cafea și mai ales de a merge la fotografiat împreună cu acești oameni de talent este o țintă în sine. Mereu am de învățat de la oamenii care știu mai mult decât mine și mereu voi respecta disponibilitatea acestora de a-și împărtăși experiența. De la aceștia am înțeles, de exemplu, cât de mult trebuie să-ți respecti propriul public.

P.T.: Care este cel mai important lucru de care trebuie să ții cont un începător în ceea ce privește fotografia de peisaj? Dar cea mai frecventă greșeală realizată când vine vorba despre acest gen fotografic?

B.P.: Nu consider cunoștințele de tehnică extrem de importante, chiar dacă în multe situații pot deveni de mare ajutor. Am convingerea că în acest tip de fotografie tot ceea ce contează este să rupi cadrul acolo unde trebuie. Evident că este nevoie și de cunoștințe medii, nu avansate (sau nu neapărat), de compoziție și

de cromatică. Dar delimitarea a ceea ce trebuie immortalizat este foarte importantă, pentru că tocmai aceasta este greșeala pe care o fac majoritatea celor care încep fotografia și aceasta este greșeala pe care am făcut-o și eu: limita fotografiei. Tendința de a

cuprinde, de exemplu, mai mult cer sau mai mult munte este evidentă la cei mai mulți, dar și distructivă. Echilibrul elementelor din cadru este și el important și legat de ceea ce spuneam mai devreme, pentru ca acest balans este greu de obținut dacă delimitarea

nu este corect aleasă. O altă greșeală este, cu toate că sună ciudat, lenea. Deși este scris peste tot și majoritatea fotografilor recunosc cea mai bună lumină pentru peisaj ca fiind cea de crepuscul, foarte mulți începători par a nu ține seama de acest aspect...

Frankfurt pe Main

Lacul Geormane, Dolj

pentru că somnul de dimineață este cel mai dulce.

P.T.: Cum vă echipați pentru expedițiile fotografice desfășurate? Ce accesorii foto sunt nelipsite din ieșirile dumneavoastră?

B.P.: Nu am nici reguli și nici tipic

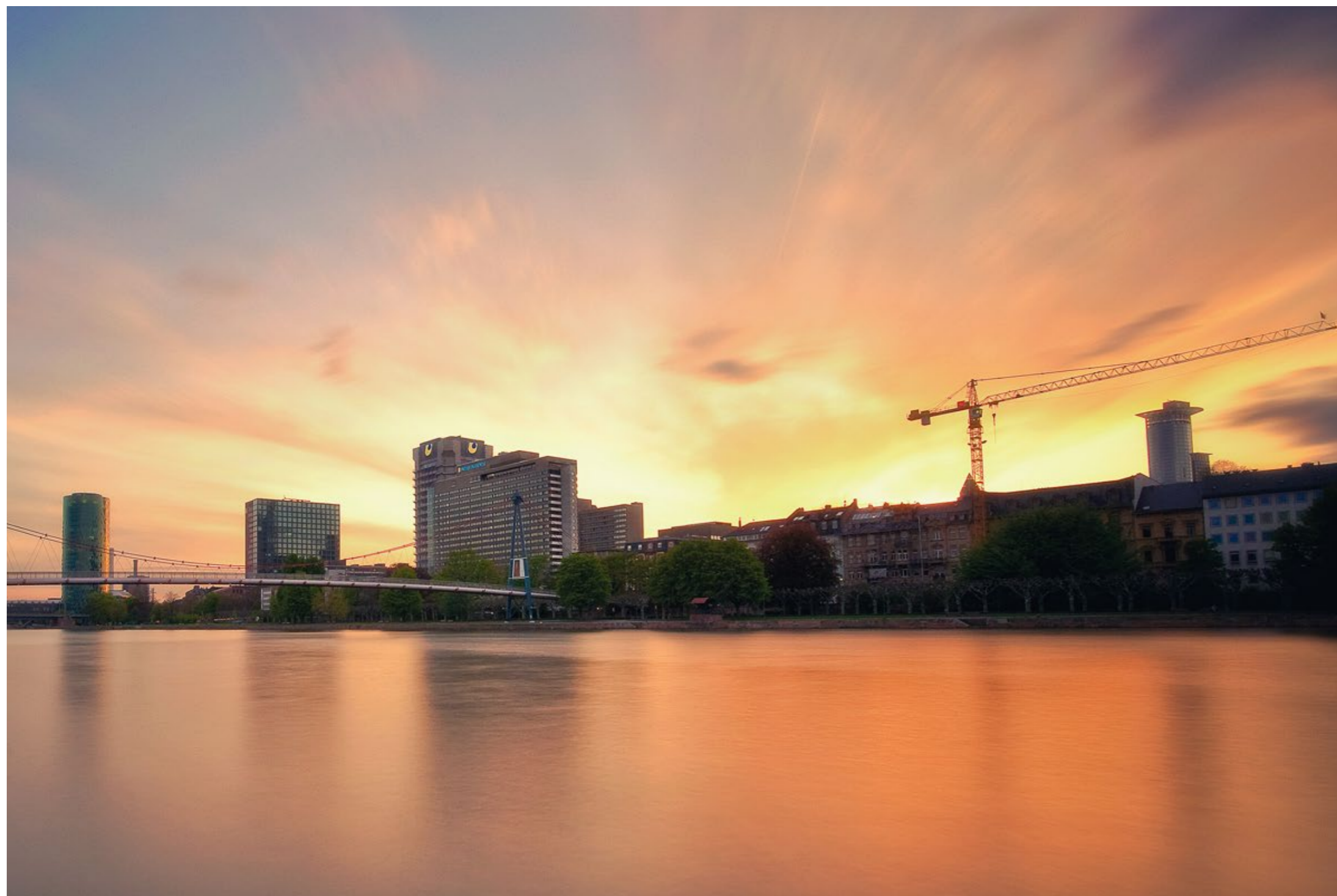
pentru astfel de expediții. Mai mult, de multe ori mă trezesc la fața locului fie echipat neadecvat, ud sau înghețat, fie că "tărăsc" după mine accesorii care nu îmi folosesc deloc. Nu sunt un om organizat și voi evita totdeauna să dau sfaturi în acest sens. Nu las

niciodată însă acasă sau în mașină: trepiedul, filtrele și telecomanda foto. Nu mi s-a întâmplat, deși mă aștept să se întâmple, să plec la fotografiat fără aparat, fără obiective sau fără acumulatori.

P.T.: Vă numărați printre artiștii

participanți la Best Foto Fest, eveniment ce îmbină implicarea socială cu arta fotografică în scopul de a sprijini persoanele cu probleme de vedere. Ce anume urmărește această inițiativă, ajunsă deja la cea de-a doua ediție?

B.P.: Trebuie să vă spun, în primul rând, că este o mare onoare pentru mine să particip la acest eveniment și vreau să le mulțumesc celor care m-au propus și care au avut încredere în mine. Best Foto Fest se află deja la a doua ediție și își propune ca, promovând o artă pur vizuală, să vină în ajutorul nevăzătorilor prin strângerea de fonduri necesare operațiilor, scumpe, de redare a vederii în cazurile în care acest lucru este posibil. Este în fapt o expoziție de fotografie organizată de Split Advertising în colaborare cu Carrefour România, expoziție la care participă fotografi importanți ai momentului: Mihai Moiceanu, Narcis Virgiliu, Liviu Vasile, Alin Popescu, Ciprian Strugariu, Alexandru Matusciac, Sebastian Enache, Liviu Untaru, Mihai Pop, Dan Bistrițeanu, Ovidiu Huiban și la care am fost invitat și eu. Evenimentul este promovat de Maia Morgenstern, Gabriela Szabó, Andra Măruță, DJ Wanda, Mihai Morar și Adrian Bucur. Acțiunea a căpătat anul acesta un adevărat accent național, pentru că este promovată prin spoturi video pe principalele posturi de televiziune și pentru că toți cei interesați pot face o donație, trimițând un SMS în valoare de 2 euro la numărul 874 în rețelele Orange, Vodafone sau Cosmote. Bani vor fi folosiți pentru a plăti intervenții

Frankfurt pe Main

Fost loc de pescuit pe Dunăre (Calafat)

chirurgicale unor tineri lipsiți de vedere care, altfel, nu și-ar putea permite o asemenea operație.

P.T.: Are multe șanse de afirmare în România un tânăr fotograf talentat? Ce anume ar trebui schimbat pentru a se putea materializa acest aspect?

B.P.: Cred că da. Iar dacă nu se va putea

afirma în România, dar este talentat și practică fotografia de calitate, se va face cunoscut, cu siguranță, în afara granițelor țării. Înclin să cred că în România avem de-a face cu o situație puțin ciudată, în sensul că suntem parte a unei societăți care, deși ar mai putea îngurgita cu ușurință puțină

educație - atât morală cât și artistică -, pare că refuză să o realizeze. Poate că asistăm la o explozie de informație și la o revoluție a vitezei cu care aceasta circulă, respectiv o revoluție a cantității de informație disponibilă imediat, dar acestea nu pot fi motive de respingere. Cheia constă în informație de calitate,

pusă la dispoziția consumatorilor de fotografie prin orice mijloc posibil, fie reviste, fie Internet, fie presa scrisă și astfel, prin bombardarea acestora cu lucrări de reală valoare, se va ajunge probabil la o triere justă și imediată a celor care merită promovați. Site-urile de fotografie sunt în vogă, dar sunt suprapopulate, revistele de fotografie sunt puține sau chiar au lipsit, multe saloane de fotografie nu reușesc să-și spele reputația de mediocritate. Nu este o combinație de succes. Evident că nu cred că această situație ar putea altera valoarea peisajului fotografic românesc, dar îl poate decolora sau subexpune. Reașezarea aspectelor enumerate mai sus ar putea avea efecte benefice; simpla inerție care acționează în aceste timpuri trebuie învinsă, deoarece nu cred că aduce prea multe lucruri benefice.

P.T.: Care este următorul proiect din agenda dumneavoastră?

B.P.: În prezent sunt concentrat pe o expoziție de fotografie, al cărei vernisaj este foarte aproape. După ce acest fapt va fi consumat, mă voi întoarce la o serie de fotografii, pe care am început-o în această vară și pe care sper să o finalizez tot printr-o expoziție; o serie în care peisajul este doar tangențial.

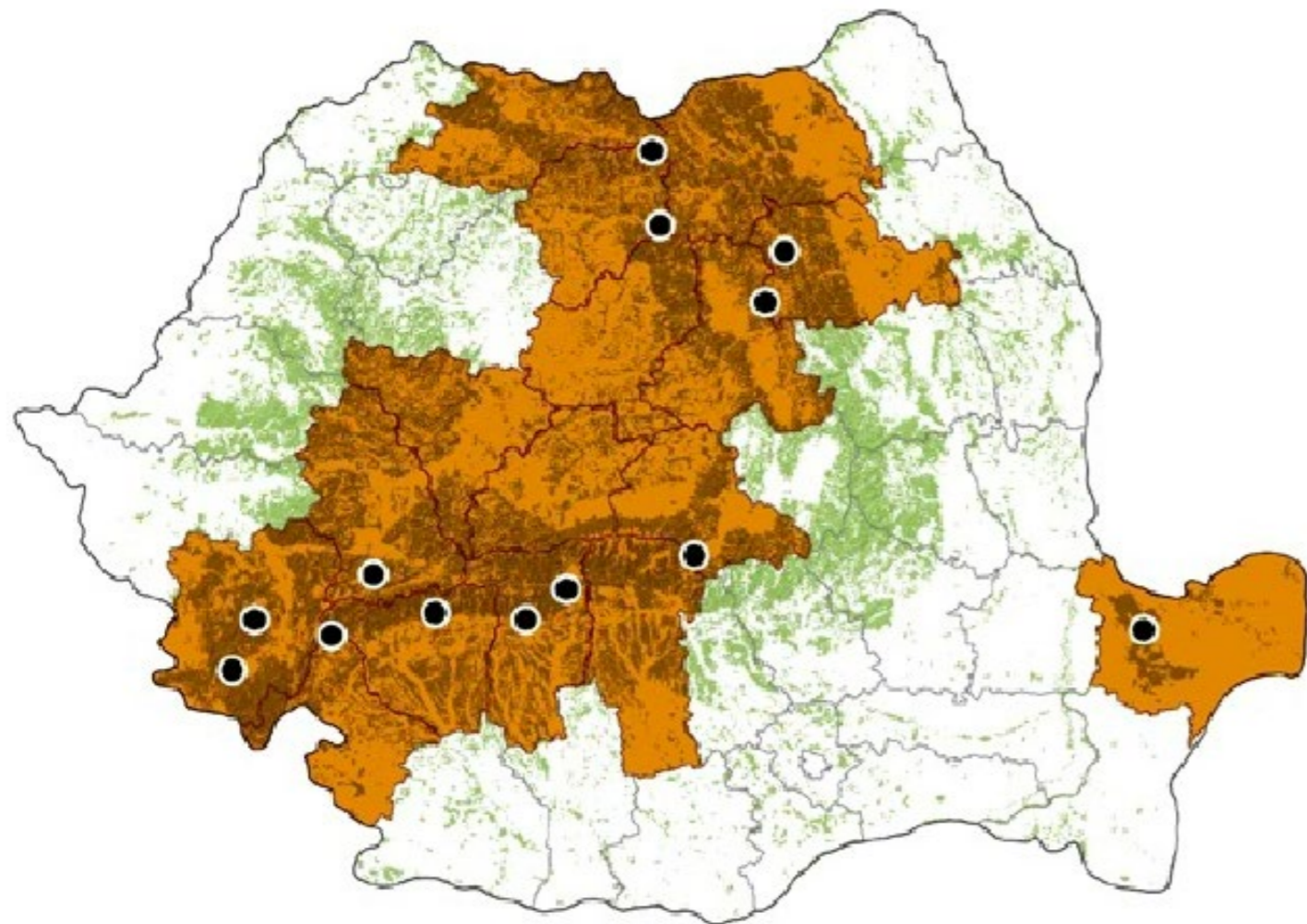
www.bogdanpanait.ro

Portul Poros, Kefalonia (Grecia)

PARCURI

Naționale ale României

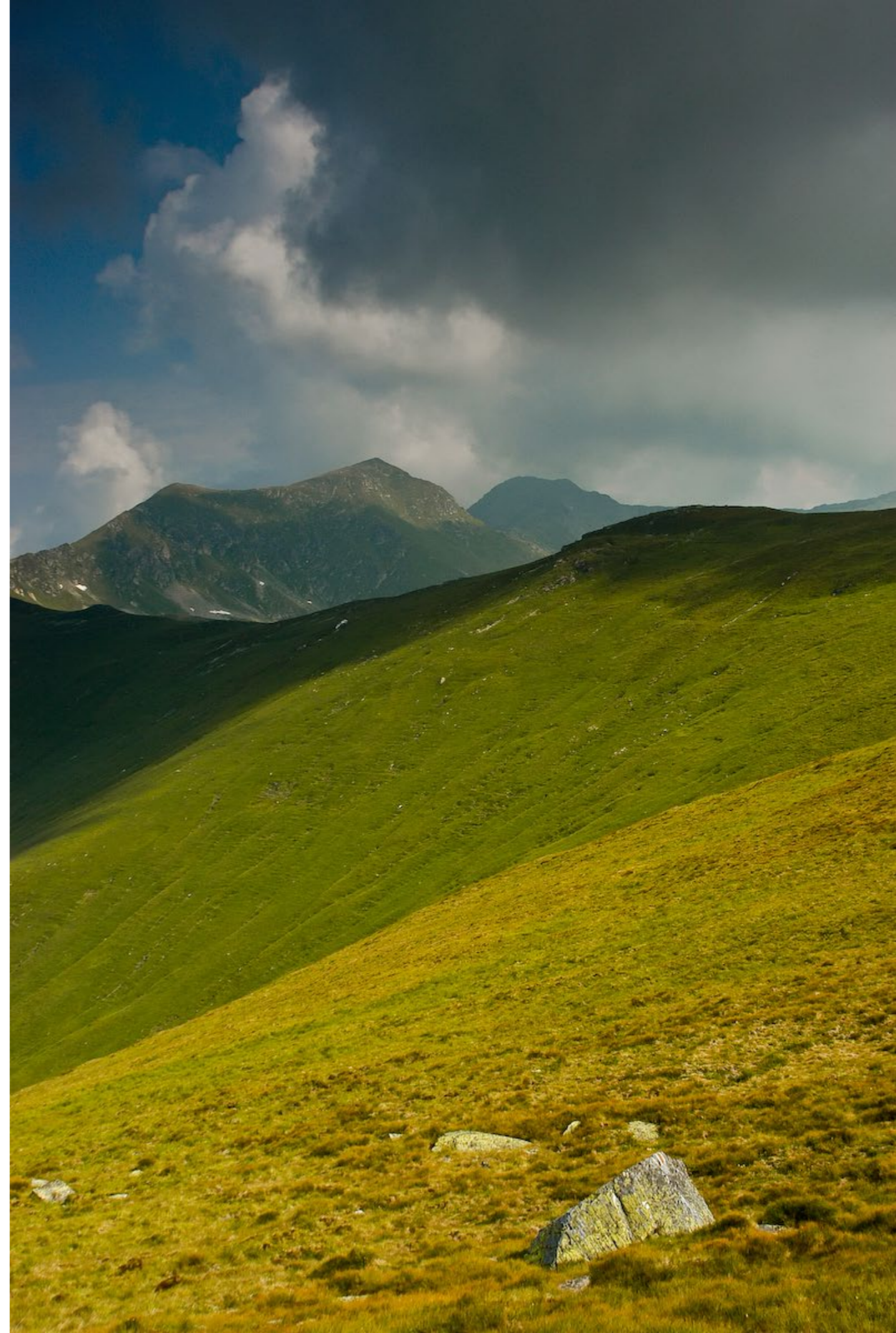
Ariile protejate sunt constituite cu scopul de a asigura conservarea biodiversității, protecția naturii și păstrarea valorilor culturale specifice diferitelor regiuni. Dar, pe măsură ce societatea umană se orientează cu precădere pe dezvoltarea economică, ajunge să se omită faptul că nu poate exista dezvoltare fără resurse naturale.

În ediția de față a revistei PHOTO Travel vom realiza o scurtă prezentare a parcurilor naționale localizate pe teritoriul țării noastre.

text: Roxana Comnac

foto: Dorin Bofan, Daniel Humelnicu, Răzvan Stinghe, Octavian Radu Topai, Dragoș Florescu, Dan Dinu, Mihai Muntean

Parcul Național Rodna © Dan Dinu

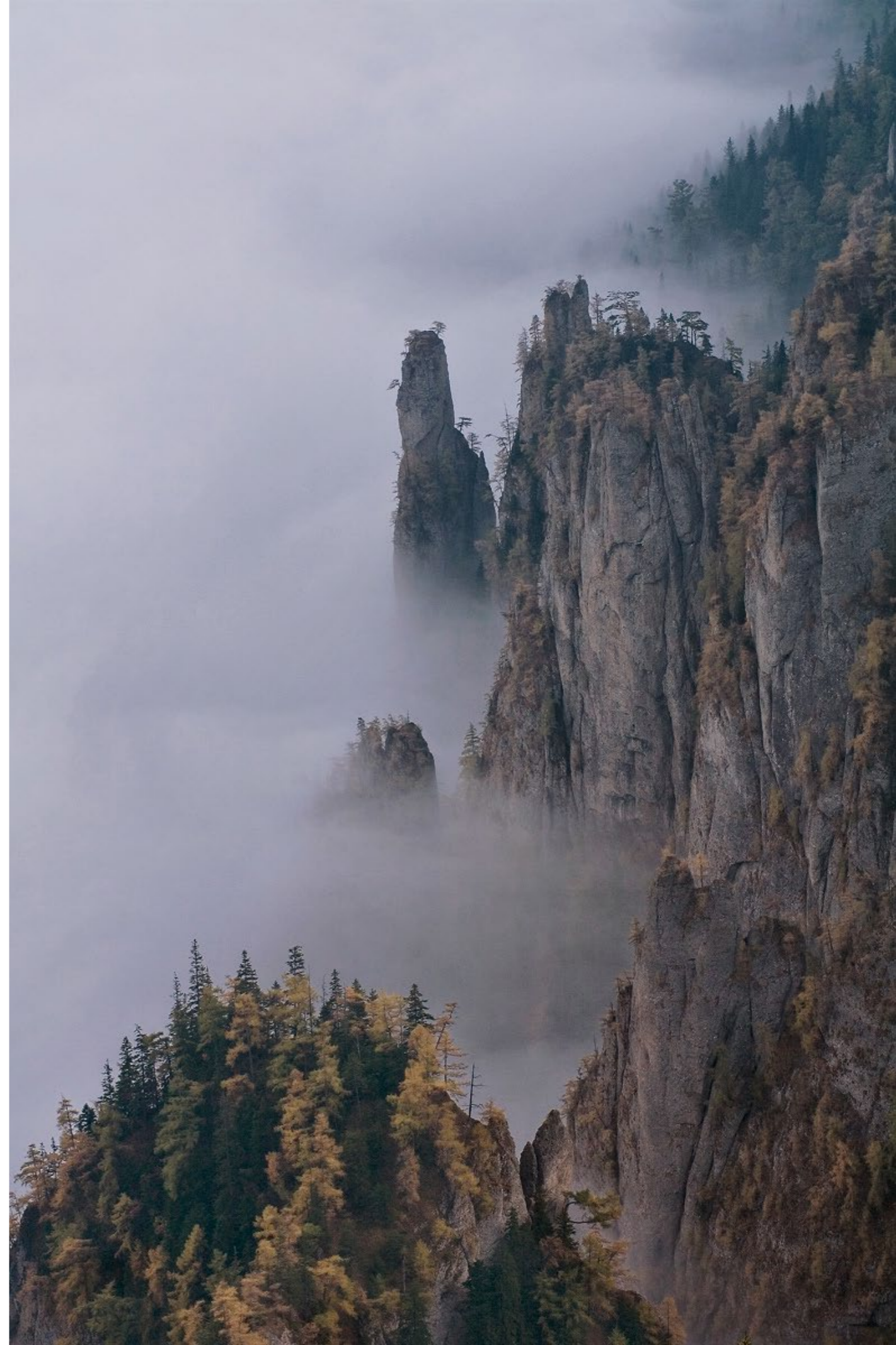
Parcul național CEAHLĂU

Ceahlăul este cel mai impunător munte din Carpații Orientali, situat în vestul județului Neamț, la 10 km vest de Bicaș, și delimitat de văile Bistriței, Bistricioarei, Bistrei. Este constituit dintr-un sistem de culmi dispuse radial, care converg către punctele cele mai înalte: Vârful Ocolașul Mare - 1907 m și Vârful Toaca - 1904 m. Limitele actuale ale Parcului Național Ceahlău au fost stabilite în 2003, el ocupând în prezent suprafața de 7742,5 ha. Administrarea zonei este asigurată de către Direcția de Administrare a Parcului Național

Ceahlău, unitate aflată în subordinea Consiliului Județean Neamț. Din punct de vedere geologic, Ceahlăul, este alcătuit din roci sedimentare: conglomerate, gresii, calcare, marne și argile; care, sub acțiunea agenților externi, au dat naștere la numeroase stânci cu forme interesante. Această arie protejată cuprinde un număr de 2994 de specii de floră și 1286 de specii de faună.

© Dorin Bofan

© Dorin Bofan

Parcul național MUNȚII RODNEI

Parcul Național Munții Rodnei este situat în nordul Carpaților Orientali, ocupând cea mai mare parte a ariei Munților Rodnei, pe teritoriul județelor Bistrița-Năsăud și Maramureș; având o suprafață totală de 46399 ha. În cadrul parcului se află localitatea Valea Vinului.

Munții Rodnei prezintă un peisaj glaciar deosebit. Flora (reprezentative fiind: opaițul Munților Rodnei, floarea de colț, păiușul) și fauna (cocoșul de mesteacăn, buha, capra neagră, marmota, râsul, pisica sălbatică, ursul brun etc.) Parcului

Național Munții Rodnei se caracterizează printr-o mare diversitate, fiind întâlnite aici 3200 de specii.

Atracțiile turistice din aria parcului: vârful Pietrosul Mare; Poiana cu narcise din Muntele Saca; Izbulul Izei (Izvorul Albastru al Izei); Valea Cormaia; cascada Cailor; Valea Anieșului; Tăul Muced; Zăvoaiele Bortucului; lacurile glaciare: Lala, lezer, Buhăiescu, Știol.

© Dan Dinu

© Dan Dinu

© Dan Dinu

Parcul național CĂLIMANI

Parcul Național Călimani este localizat în nord-estul României, în Carpații Orientali, limita superioară a masivului Călimani. Este situat pe teritoriul a 4 județe: Suceava, Mureș, Bistrița-Năsăud și Harghita și se află în administrarea D.S. Suceava - Regia Națională a Pădurilor - Romsilva.

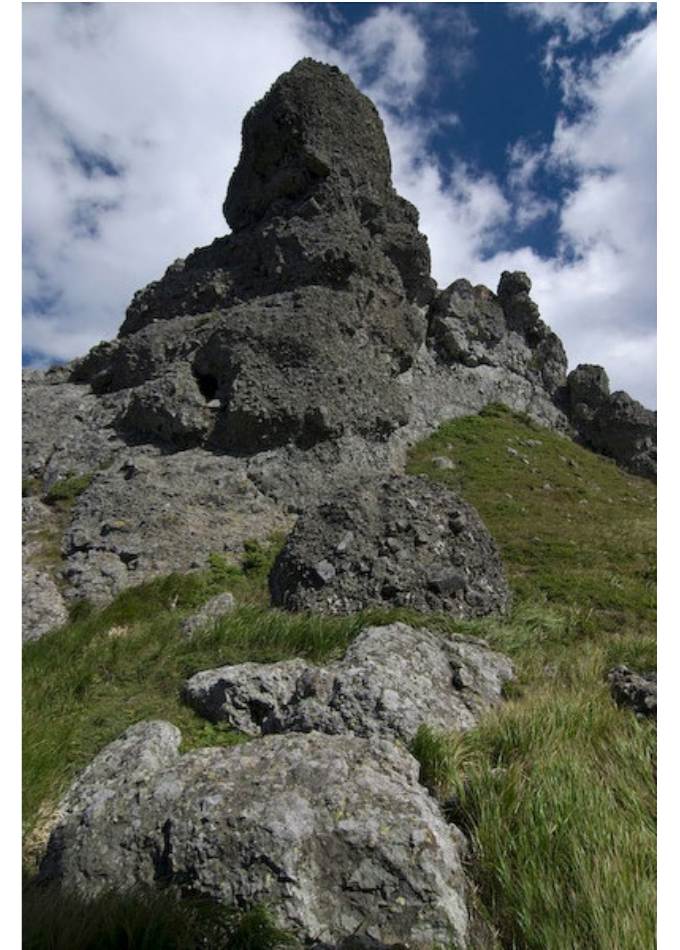
Suprafață totală a acestei arii protejate este de 24041 ha; în interiorul ei fiind

delimitate trei rezervații: Rezervația Științifică Jnepeniș cu Pinus cembra, Rezervația Naturală lezerul din Călimani și Rezervația geologică 12 Apostoli. Flora este reprezentată de peste 800 de specii de plante. Munții Călimani sunt recunoscuți pentru populațiile de carnivore mari, pentru cele peste 100 de specii de păsări sedentare și migratoare, cât și pentru numeroasele specii de

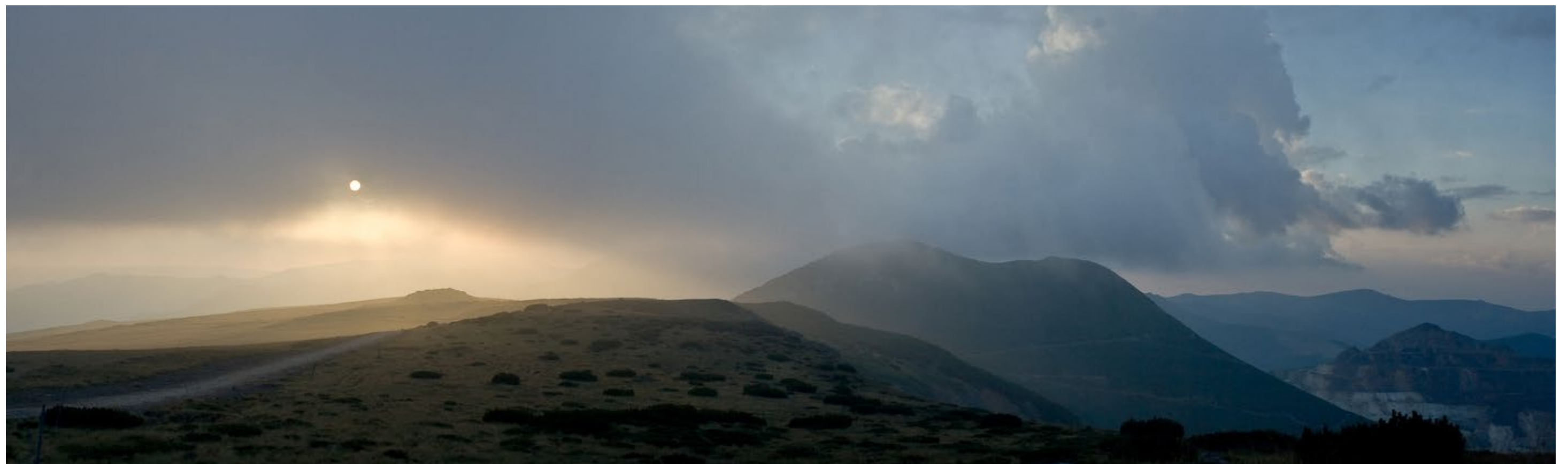
insecte, printre care și croitorul alpin (*Rosalia alpina*), specie protejată la nivel european.

Printre atracțiile turistice ale zonei se numără: vârful lezerul Călimanilor; vârfurile Struniorul, Bistricior și Străcior; vârful Negoiu Unguresc-Pietrosul și cascadele Tihu și Băuca.

Se permite vizitarea Parcului Național Călimani doar în scop recreativ.

© Dragos Florescu

© Mihai Muntean

Parcul național

CHEILE BICAZULUI - HĂȘMAȘ

Parcul Național Cheile Bicazului-Hășmaș este localizat în partea centrală a Munților Hășmaș (Hăghimaș), munți situați în grupa centrală a Carpaților Orientali, grupă montană cunoscută și sub denumirea de Carpații Moldo-Transilvani, pe teritoriile județelor Neamț și Harghita. Parcul ocupă o suprafață de 6829 ha și se află în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva.

Elemente naturale deosebite întâlnite aici uimesc prin spectaculozitatea lor: Cheile Bicazului, cu o lungime de aproximativ 6 km; Cheile Șugăului, Lapoșului, Duruitoare;

creasta calcaroasă a munților Hășmașul Mare și Lacul Roșu, lac format prin bararea naturală a cursurilor unor ape .

Atracțiile turistice sunt variate, menționând doar câteva dintre ele: stațiunea Lacu Roșu; Masivul Suhardul Mic; Masivul Ghilcoș; Cheile Bicazului; avenul Licaș, situat la extremitatea nordică a Parcului Național; vârful Hășmașul Mare, 1792 m altitudine; Piatra Singuratică (Hășmașul Mare), ce este accesibilă din localitatea Bălan.

© Dan Dinu

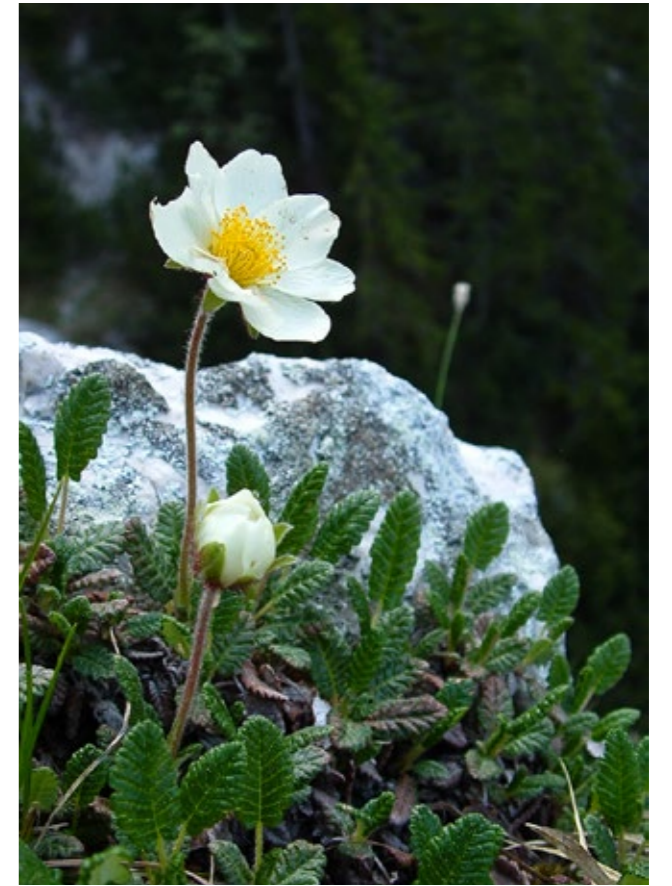
© Dan Dinu

Parcul național PIATRA CRAIULUI

Masivul Piatra Craiului se impune ca și o creastă calcaroasă spectaculoasă cu o lungime de 25 km, având altitudini de peste 2000 m, ce se desfășoară între localitățile Zărnești (N) și Podu Dâmboviței (S), pe teritoriul județelor Brașov și Argeș. Masivul Piatra Craiului, numit rezervație naturală în anul 1938, avea să fie declarat parc național în anul

1990. În momentul de față, suprafața ariei protejate este de 14773 ha. Parcul Național Piatra Craiului se află în administrația Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva, Direcția Silvică Brașov. Atracțiile turistice ale acestei zone sunt constituite de: creasta Pietrei Craiului; zonele carstice: Cheile Zărneștilor (Prăpăstiile Zărneștilor), Cheile

Brusturețului; peisajele deosebite; Peștera Dâmbovicioara, Peștera Urșilor; speciile bine reprezentate de floră și faună; trasee turistice deosebite. Se permite vizitarea Parcului Național Piatra Craiului pe trasee turistice marcate, dar și realizarea diverselor activități cu acordul administrației parcului și în baza legislației în vigoare.

© Dan Dinu

© Dan Dinu

Parcul național

COZIA

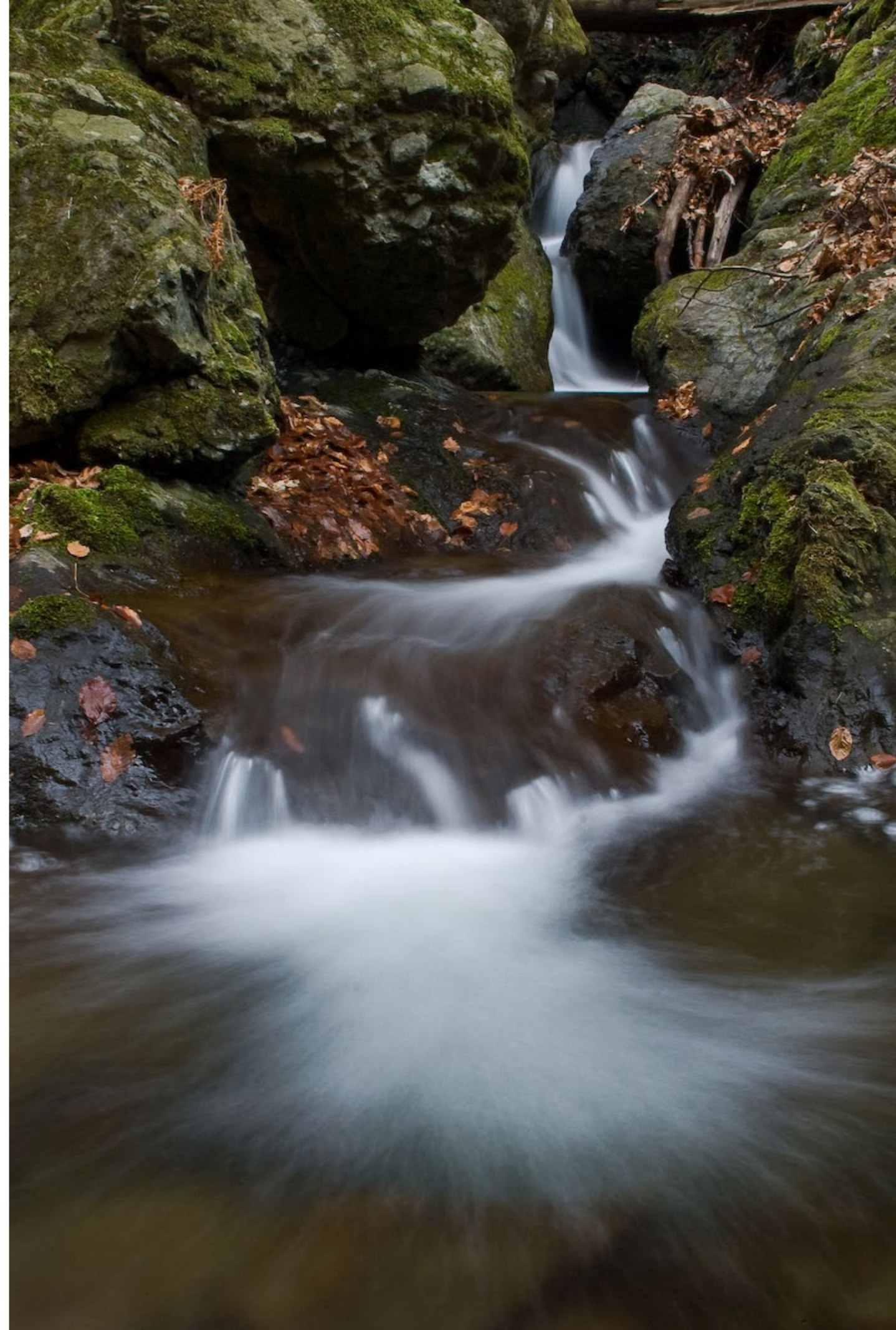
Parcul Național Cozia este localizat în zona centrală a României, în partea central-sudică a Carpaților Meridionali, fiind traversat de la nord la sud de râul Olt. Această arie naturală protejată se întinde în perimetrul a trei unități montane distincte: Munții Cozia în totalitate, extremitatea estică a Munților Căpățâanii și extremitatea sud-estică a Munților Lotrului. Din punct de vedere administrativ, parcul se află în județul Vâlcea, mărginit la nord de Țara Loviștei și la sud de depresiunea Jiblea-Berislăvești și are suprafața de 17100 ha. Peisajele specifice Parcul Național Cozia sunt cele care se încadrează în tipul reliefului

dinamic; masivele muntoase - Cozia, Narățul Doabra și Călinești -, apar ca adevărate cetăți de stâncă zidite din abrupturi și sprijinite din contraforturi cu numeroase turnuri pe margini. În perimetrul parcului, o suprafață întinsă este ocupată de formațiuni cristalofiliene cunoscute în literatura de specialitate sub denumirea de "gnaise de Cozia". Pădurile îmbracă în proporție de 93% masivele Cozia, Narățu, Doabra-Călinești.

© Dan Dinu

© Dan Dinu

Parcul național

BUILA - VÂNTURARIȚA

Masivul Buila-Vânturarița este situat în partea central-nordică a județului Vâlcea, pe teritoriul localităților Costești, Bărbătești și Băile Olănești; el face parte din Munții Căpățânii. Masivul iese în evidență atât prin dispunere, cât și prin relief. Altitudinea absolută este în Vârful Vânturarița Mare (1885 m). Parcul Național Buila-Vânturarița, a fost înființat în anul 2004 și este administrat de către Regia Națională a Pădurilor - Romsilva în parteneriat cu Asociația Kogayon. Este cel mai mic parc

național din țară, cu o suprafață de 4186 ha.

Parcul cuprinde creasta calcaroasă liniară a Masivului Buila-Vânturarița, cu o lungime de circa 14 km. Masivul prezintă caracteristicile specifice reliefului carstic. În masiv s-au păstrat nealterate numeroase elemente ale patrimoniului natural.

Un element de atracție al Parcului îl constituie existența în perimetrul acestuia, respectiv în imediata vecinătate, a numeroase obiective cultural - istorice.

© Dan Dinu

© Dan Dinu

Parcul național RETEZAT

Parcul Național Retezat este localizat în Carpații Meridionali, masivul Retezat-Godeanu; ocupând, în cea mai mare parte, suprafața județului Hunedoara. El se întinde pe 38138 ha și se află în administrația Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva, prin Direcția Silvică Deva - Administrația Parcului Național Retezat. Din luna septembrie 2004 Parcul Național Retezat a devenit membru al fundației PAN Parks, iar din anul 2007 este protejat ca propunere de sit pentru rețeaua ecologică europeană Natura 2000.

În interiorul său există douăzeci de vârfuri de peste 2000 m și peste 80 de lacuri glaciare, între care Lacul Bucura, care este cel mai mare lac glaciar din țară. Parcul este renumit pentru diversitatea floristică și faunistică întâlnită. Pădurea îmbracă pante acoperite cu imense grohotișuri fosile, iar covorul jnepenilor protejează părțile superioare ale culmilor. Dintre plante pot fi întâlnite multe specii ocrotite: macul galben de munte, argințica, sângele voinicului, ghințura, crinul galben. Dintre animale sunt prezente: capra neagră, cocoșul de munte, ursul și marmota.

Potecile turistice din Parcul Național Retezat (marcate) pot fi utilizate respectându-se regulile impuse într-o arie protejată. În zonele din apropierea parcului se află cetatea și schitul Colț, Parcul Natural Grădiștea Muncelului-Cioclovina, Geoparcul Dinozaurilor, biserica Densuș, complexul carstic Ponorici-Cioclovina, peștera Tecuri, Ulpia Traiana Regia, Ulpia Traiana Sarmizegetusa, mlaștina de la Peșteana.

Activitățile permise în această arie protejată sunt turismul controlat, activități educative, pășunat tradițional; activități în conformitate cu Regulamentul Parcului Național Retezat.

© Dorin Bofan

© Dorin Bofan

Parcul național

CHEILE NEREI - BEUȘNIȚA

Parcul Național Cheile Nerei-Beușnița este localizat în sud-vestul României, pe teritoriul județului Caraș-Severin, în sudul Munților Aninei; având o suprafață de 36758 ha.

Administratorul Parcului este Regia Națională a Pădurilor - Romsilva, prin Direcția Silvică Reșița.

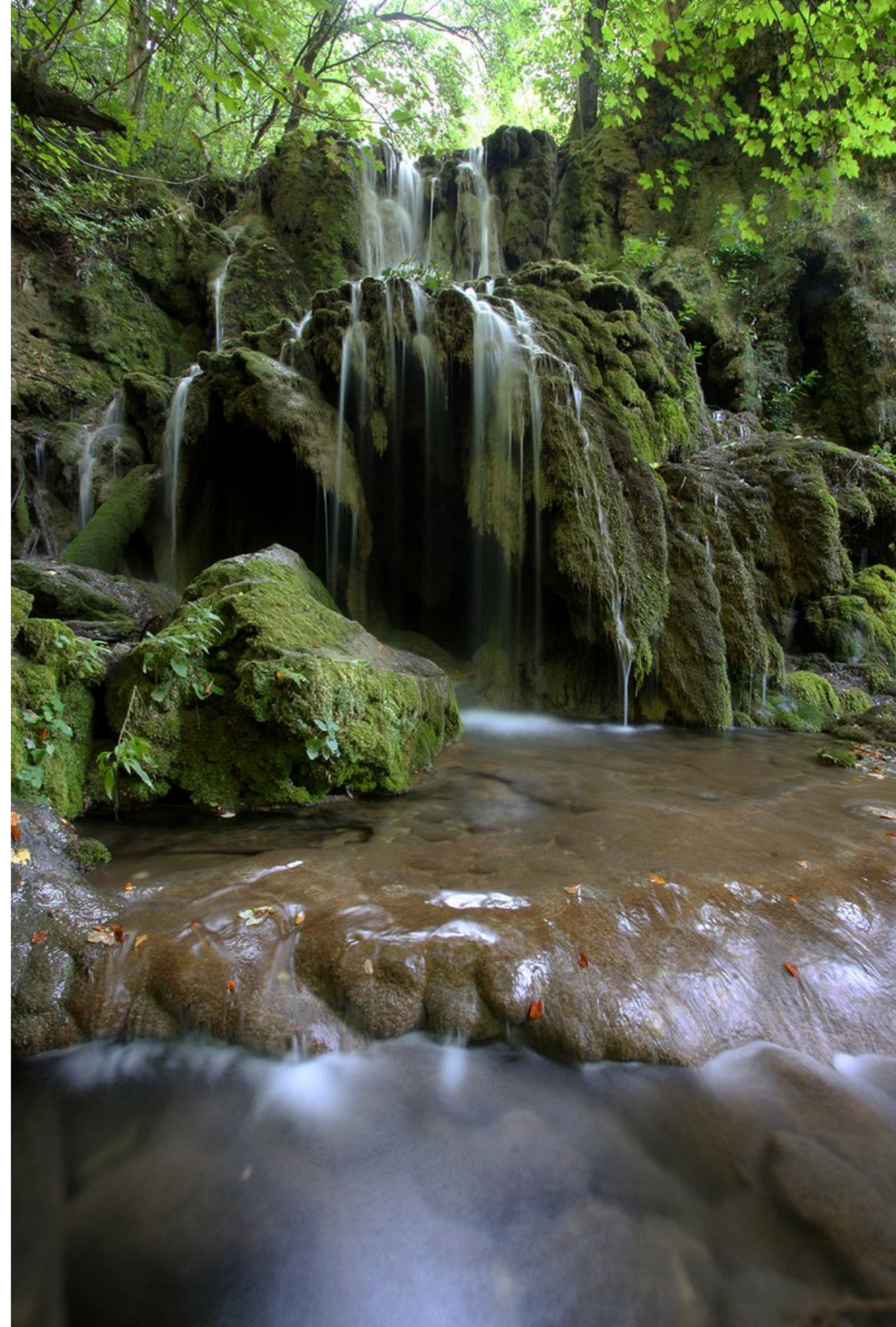
Parcul este constituit dintr-un platou calcaros străbătut de râul Nera și afluenții săi, dând naștere unor sectoare de chei dominate de pereți abrupti în care grotle, peșterile, lacurile carstice, izbururile și cascadele sunt frecvent întâlnite. Alături de acestea apar sectoare de tunele și poteci de acces săpate în stâncă de către om.

Flora este reprezentată prin 1086 de specii ce constituie aproximativ 60% din flora județului Caraș-Severin. Fauna este reprezentată prin 1890 specii de nevertebrate și cele 124 de specii din cadrul vertebratelor.

Printre atracțiile turistice ale acestei arii protejate se numără: Cheile Nerei, lacul Dracului, tunele și poteci săpate în stâncă, cascadele Beușniței, Cheile Șușarei, Cheile Minișului, Cetatea Potoc, Mănăstirea Călugăra, peșteri și grotle.

© Daniel Humelnicu

© Daniel Humelnicu

Parcul național

DOMOGLED - VALEA CERNEI

Înființat în anul 1990, Parcul Național Domogled-Valea Cernei este situat în sud-vestul României și se întinde pe suprafața a 3 județe, și anume: Caraș-Severin, Mehedinți și Gorj. Din punct de vedere geografic, parcul național se înscrie total în spațiul montan și cuprinde un întreg bazin hidrografic. Este mărginit în partea vestică de masivul Godeanu și Munții Cernei, iar în partea estică de Munții Vâlcanului și Mehedinți. Parcul Național Domogled-Valea Cernei ocupă suprafața de 61211 ha, iar din anul 2003 are administrație proprie, aflându-se în subordinea Direcției Silvice Reșița din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva.

În interiorul Parcului Național Domogled-Valea

Cernei există o singură localitate (Cerna-Sat) și câteva cătune, iar stațiunea Băile Herculane este înconjurată în procent de 95% de parc. Parcul Național Domogled-Valea Cernei este caracterizat de peisaje impresionante datorate reliefului carstic și vegetației întâlnite aici, ce îmbină diverse elemente naturale: peșteri termale unice în România și foarte rare pe glob; cascade; desfășurare altitudinală, între altitudinile 170 m și peste 2000 m; fauna bogată în fluturi - peste 1500 specii -, cât și urși bruni, râși, capre negre; flora deosebită, cu multe rarități.

© Daniel Humelnicu

© Daniel Humelnicu

© Octavian Radu Topai

Parcul național

SEMENIC - CHEILE CARAȘULUI

Parcul Național Semenic-Cheile Carașului este situat în sud-vestul României, Județul Caraș-Severin, zona nordică a Munților Aninei și zona estică a Munților Semenic. Localitățile situate la extremitățile parcului sunt la nord Reșița, la sud Bozovici, la est Teregova și la vest Gârliște. Suprafața ocupată de parc este de 36168,2 ha; el aparținând de Administrația Parcului Național Semenic-Cheile Carașului. Printre elemente naturale deosebite

ale parcului se numără: zonele carstice Cheile Carașului și Cheile Gârliștei cu peste 600 de peșteri, 83 de specii de floră protejate, 95 de specii de faună și numeroase habitate din care se remarcă cele de pădure și turbării. În zona ariei protejate sunt permise doar activități legate direct de turism, cercetare științifică, activități educative, silvicultură, agricultură și creșterea animalelor.

© Daniel Humelnicu

Parcul național

DEFILEUL JIULUI

Parcul National Defileul Jiului este situat în Carpații Meridionali, pe Valea Jiului, între masivele montane Vâlcan și Parâng. Ocupă o suprafață de 11127 de hectare și a fost instituit în anul 2005, fiind apreciat de către specialiști drept cea mai sălbatică traversare a Carpaților Meridionali de către un râu, cu păduri de o rară frumusețe, ce acoperă în procent de 85% teritoriul ariei protejate. În Parcul Național Defileul Jiului au fost inventariate 701 specii de plante

(între care se numără breiul sau clopoței și 441 de specii de animale, enumerând aici: scorpioni, vipere, vidre, urși și râși. Zona are un mare potențial turistic, fiind bogată în fenomene carstice spectaculoase, precum grote, puțuri naturale sau avene. În inima pădurii se întâlnește un interesant tip de gospodărie, specifice locului, numite conace; iar pe traseul Bumbesti - Jiu - Petroșani pot fi vizitate mănăstirile Lainici și Vișina.

© Parcul Național Defileul Jiului

Parcul național

MUNȚII MĂCINULUI

Parcul Național Munții Măcinului este situat în nord-vestul Dobrogei, în județul Tulcea. Ocupă o suprafață de 11227,11 ha și se află în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva, Direcția Silvică Tulcea APNMM. În zona parcului au fost semnalate 72 de specii de plante amenințate cu dispariția. Parcul Național Munții Măcinului are o importanță deosebită și datorită faunei existente în perimetrul lui. Aici sunt întâlnite diferite specii rare și protejate, prin reglementările internaționale, și anume:

țeptoasa dobrogeană, balaurul dobrogean, vipera cu corn, șoimul dunărean, șorecarul mare, pietrarul, mierla de piatră, dihorul pătat, jderul de piatră. Peisajele întâlnite în această arie sunt comparabile cu cele din stepele eurasiatice, precum și cu zonele forestiere din sudul Europei - datorită prezenței pădurilor balcanice și submediteraneene. Sunt permise în zona parcului doar activități de ecoturism, cercetare științifică și recreere.

© Dragoș Florescu

© Răzvan Stînghe

info

Acest material a fost realizat cu sprijinul
WWF DCP România

www.panda.org/ro

Parcul Național Ceahlău

www.ceahlaupark.ro

Parcul Național Munții Rodnei

www.parcrodna.ro

Parcul Național Călimani

www.calimani.ro

Parcul Național Cheile Bicazului-Hășmaș

www.cheilebicazului-hasmas.ro

Parcul Național Piatra Craiului

www.pcrai.ro

Parcul Național Cozia

www.cozia.ro

Parcul Național Buila-Vânturarița

www.buila.ro

Parcul Național Retezat

www.retezat.ro

Parcul Național Cheile Nerei-Beușnița

www.cheilenerei-beusnita.ro

Parcul Național Domogled-Valea Cernei

www.domogled-cerna.ro

Parcul Național Semenic-Cheile Carașului

www.pnscc.ro

Parcul Național Defileul Jiului

www.defileuljiului.ro

Parcul Național Munții Măcinului

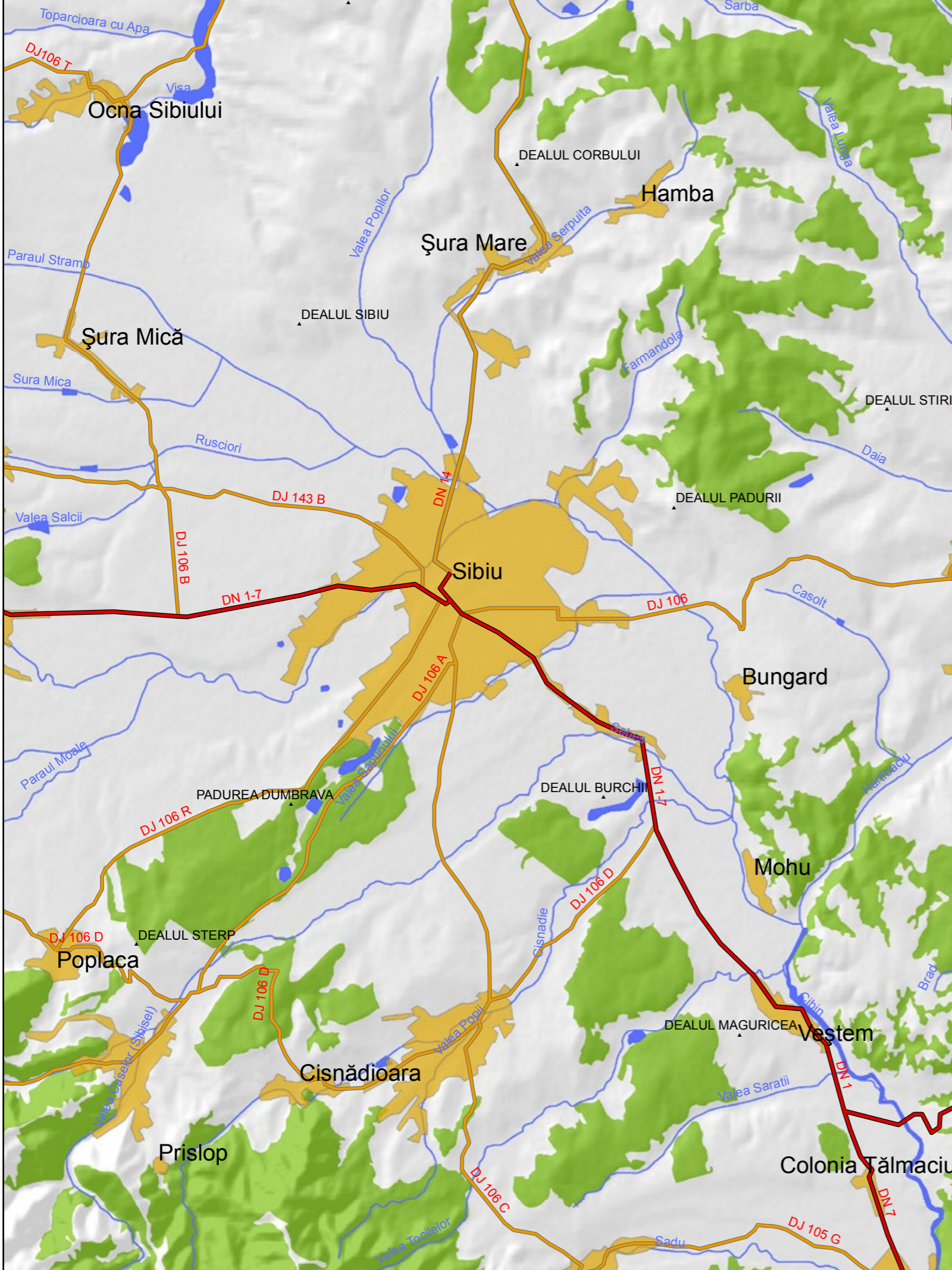
www.parcmacin.ro

Cetatea SIBIULUI

Când povestim despre sași și despre cetățile lor, numele Sibiu se ridică la loc de cinste. Chiar dacă în vremurile de demult se numea Cibinium sau Hermannstadt, localitatea a cunoscut permanent o dezvoltare înfloritoare și a purtat chiar numele de capitală a Transilvaniei. Astăzi, o plimbare printre piețele și monumentele istorice ne poartă înapoi în timp, într-o lume în care la fiecare colț de stradă domnițele schimbau câte o vorbă, iar dintre zidurile cetății răsunau încleștări de arme și tropote de cai. Vă invit la o călătorie fotografică, în care să descoperim împreună locurile speciale ale cetății Sibiului.

text și foto: Dan Dinu

LOCAȚIE

Aflat în județul cu același nume, orașul Sibiu, este situat în sudul Transilvaniei și în același timp în centrul țării. Datorită acestei poziții este ușor de ajuns în localitate atât cu mașina pe DN1 sau DN7 dinspre Brașov, respectiv Râmnicu Vâlcea prin Defileul Oltului, dar și dinspre Sighișoara pe DN14 sau dinspre Alba Iulia sau Cluj Napoca pe același DN1, venind însă din direcția opusă. Asemeni altor așezări transilvănene, Sibiul este străjuit de munți ce creează Depresiunea Cibinului, străbătută de râul cu același nume. Datorită acestui cadru natural specific, orașul este permanent sub acțiunea vântului, localnicii glumind adesea că vântul bate în Sibiu doar de două ori pe an. Jumătate de an dinspre nord și cealaltă jumătate dinspre sud. De-a lungul timpului, Sibiul a adunat numeroase "recorduri". Printre acestea se numără, primul spital de pe teritoriul actual al României (1292); prima monetărie a Transilvaniei (1350); prima farmacie (1494); primul orologiu instalat într-un turn în țara noastră (1494); prima carte tipărită în limba română - Catehismul Luteran (1544); primul experiment cu rachete din lume, realizat de Conrad Haas (1551); primul teatru din țară (1788); primul laborator homeopatic din lume, deschis de Samuel von Hahnemann (1797); prima linie electrică din sud-estul Europei (1896); al doilea oraș din Europa și al treilea din lume în care se folosește omnibuzul, strămoșul troleibuzului (1904); prima grădină zoologică din țară (1928); al doilea oraș care participă la revoluția din 1989; primul oraș românesc devenit Capitală Culturală Europeană (2007).

legenda

- **Cazare:** pensiuni, hoteluri, moteluri
- **Campare:** campinguri, poieni neamenajate
- Adăpost: refugiu montan
- Direcție: către un punct de reper important
- BRAȘOV** Direcție: localitate importantă
- Punct de interes: locație importantă
- JOSENI** Informație: nume de localitate
- Așezare: Sat, comună sau oraș
- Drum principal: orice drum european, național sau județean
- Drum secundar: orice drum comunal sau forestier

PIAȚA MARE

O excursie fotografică în Sibiu începe inevitabil cu Piața Mare, punctul central al orașului și al centrului istoric. Aceasta este menționată încă din 1441, ca piață de cereale, iar din secolul al XVI-lea piața devine centrul cetății. La început a fost numită Der Grosse Ring, nume ce a fost purtat de acest loc timp de 300 de ani, mai apoi, între războaie, s-a numit Piața Regele Ferdinand, în perioada comunistă a purtat numele de Piața Republicii, iar din 1990 a devenit la denumirea originală. Piața are o lungime, în latura cea mai mare de 142m și o lățime de 93m. Toate clădirile ce împrejmuesc piața sunt declarate monumente istorice.

Din punct de vedere fotografic, cele mai interesante clădiri sunt plasate pe latura nordică, unde se află astăzi clădirea Primăriei, cu Centrul de Informare Turistică, Biserica Catolică și Casa Parohială. Acestea au fost construite în locul unde în trecut s-au aflat clădirea Breslei Croitorilor, iar mai apoi edificiul bisericii iezuite și alte construcții civile. În fața acestui rând de clădiri se află câteva fântâni arteziene ce pot constitui un bun prim plan pentru fotografiile voastre. O fațadă interesantă este și cea a Palatului Brukenthal, cu decorațiuni frumoase și cu o poartă masivă de intrare. De departe însă, cea mai frumos colorată fațadă, este situată în partea de est a pieței și aparține Casei Lutsch. Farmecul arhitecturii locale este

Detaliu de pe strada Nicolae Bălcescu

Casa Lutsch, Piața Mare

Primăria și Biserica Catolică, Piața Mare

dat și de așa-ziii “ochi ai orașului”, mici ferestre din acoperișul caselor, denumite lucarne lenticulare, cu o formă specifică, aflate atât aici cât și în Piața Mică. Tot pe acoperișuri se remarcă steagurile de vânt, ce indică fie anul construcției, fie semnul distinctiv al breslei.

Este de preferat să veniți în piață dimineața devreme, când răsare soarele, sau seara în ora albastră, pentru a obține cele mai spectaculoase imagini. Aveți însă grijă să nu perturbați liniștea publică, între anii 1724-1757, aici în piață era amplasată o “cușcă pentru nebuni”,

unde cei care nu respectau liniștea nopții erau expuși peste zi în văzul lumii.

PIAȚA MICĂ

Traversarea din Piața Mare în Piața Mică se face printr-o amplă trecere boltită din Turnul Sfatului, aflat într-o prelungire în partea de nord-est a Pieței Mari. Din turn puteți avea o frumoasă priveliște asupra orașului, iar dacă este vreme bună puteți vedea dincolo de acesta, până la crestele înzăpezite, în această perioadă, ale Făgărașului. Piața

Mică vine cu alte caracteristici specifice, diferite de cele ale vecinei mai mari. Aici întâlnim o loggie la parterul caselor, boltită și semideschisă către interiorul pieței. În aceste spații se expuneau în vechime mărfurile, clădirile din Piața Mică adăpostind în trecut ateliere meșteșugărești. Forma pieței este dată de două centuri de fortificații pe care acum sunt construite casele. La fel ca și în Piața Mare, și aici toate clădirile sunt monumente istorice.

O altă caracteristică a acestei piețe este dată de strada Ocnei ce împarte Piața

Mică în două și coboară pe sub Podul Minciunilor spre Orașul de jos. Podul este construit în 1860 și este primul pod din fontă din România. Din loc în loc este decorat cu stema orașului. De lângă pod coboară spre Orașul de jos, Scara Cetățenilor. Podul Minciunilor face trecerea către un pasaj ce ne poartă în Piața Huet, unde mai putem ajunge și prin colțul de sud-vest al Pieței Mici.

Din punct de vedere fotografic, se remarcă suprapunerile de arcade de la parterul clădirilor, Turnul Sfatului, Podul Minciunilor cu ale lui decorațiuni

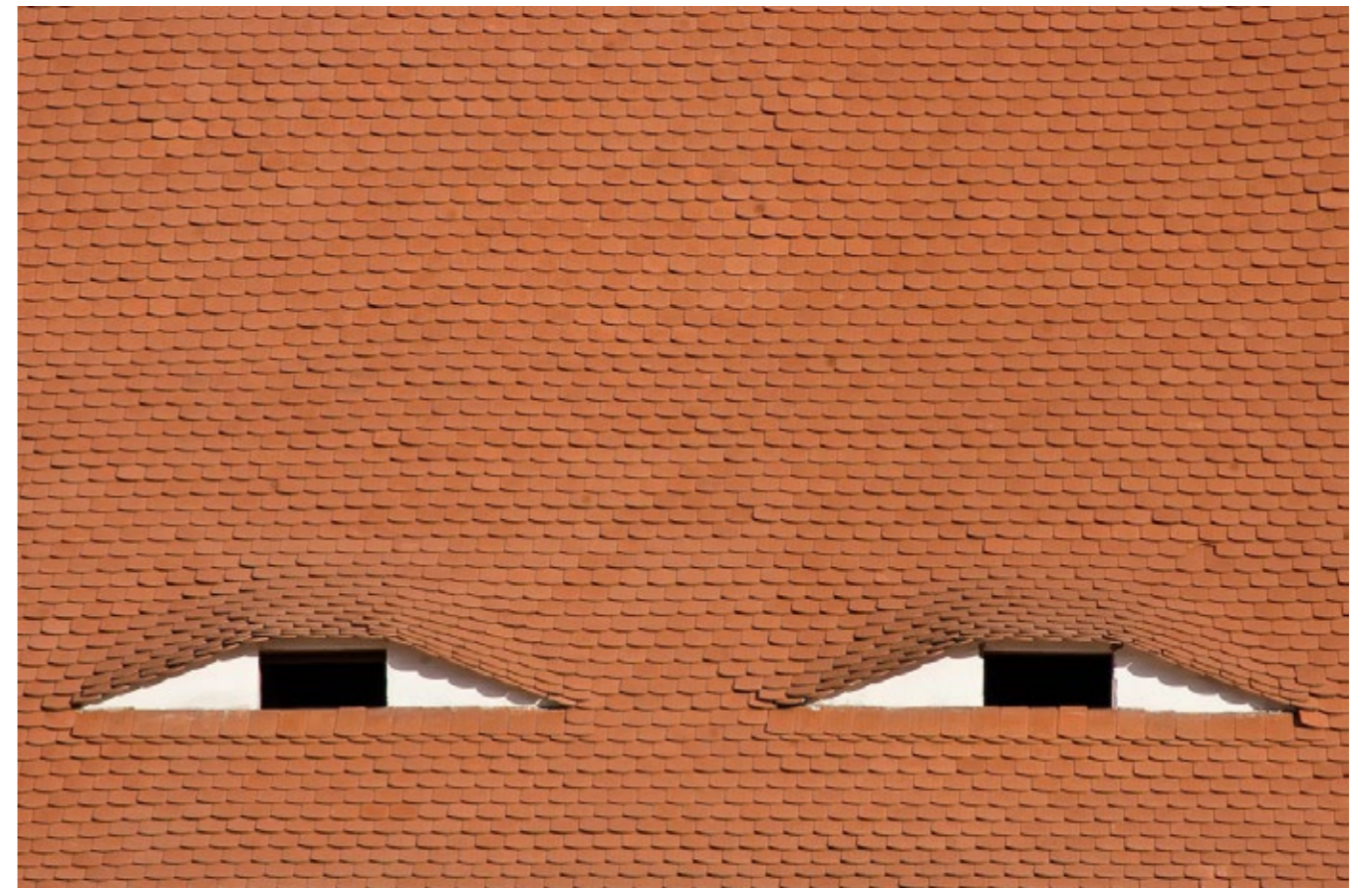
Piața Mică

Biserica Catolică, vedere din Piața Mică

Piața Mică

"Ochii orașului", Piața Mică

Catedrala Evanghelică, Piața Huet

și bineînțeles vederea de ansamblu cu Catedrala Evanghelică ce se înalță dincolo de clădirile din prim-plan, în Piața Huet. Pentru a avea o atmosferă mai specială vă recomand și aici ora albastră, sau lumina de dimineață.

PIAȚA HUET

Această piață de dimensiuni mai mici, comparativ cu celelalte două, s-a format pe traseul primei incinte fortificate a orașului. Clădirile ce o delimitează de Piața Mică au fost ridicate în momentul în care fortificațiile și-au pierdut rolul defensiv, din a doua jumătate a secolului al XIV-lea. În mijlocul pieței se înalță impunătoarea Catedrală Evanghelică, un amplu edificiu în stil gotic, ridicat în

info

Sibiul a fost fondat pe locul unei vechi așezări, cel mai probabil slave, în secolul al XII-lea de către coloniștii germani. Prima mențiune documentară a cetății datează din 1191 sub numele de Cibinium într-un document de la Vatican. Din anul 1223 există și o atestare documentară sub numele de Hermannstadt. În secolul al XIV-lea, orașul a devenit cea mai puternică cetate săsească din Transilvania, fiind un puternic centru comercial. Meșteșugarii orașului erau organizați în bresle, fiind cunoscute 19 astfel de comunități în 1376. Din 1366 Sibiul este declarat oraș. Din 1692, datorită influenței austriece, Sibiul devine capitala Transilvaniei.

Piața Huet

Turnul Sfatului, Piața Mare

Catedrala Evanghelică, vedere din Piața Mică

secolul XIV, pe locul unei biserici mai vechi. Din vârful catedralei puteți avea o amplă vedere panoramică oferită de ferestrele din turnulețele construite în colțurile turnului central. Construcțiile din jurul monumentului constituie și ele valoroase vestigii de cultură, datând din secolele XV-XVIII. Dintre acestea se remarcă Casa Parohială, Liceul Brukenthal sau cele două turnuri, Turnul de Poartă și Turnul Scării, care, împreună cu Pasajul Scărilor, fac legătura cu Orașul de jos. Ca și în celelalte două piețe, și aici, toate clădirile sunt declarate monumente istorice.

Dacă urcați în turnul catedralei, nu ratați să fotografiați modelele de pe acoperișuri, mai ales dacă sunteți atrași de fotografii mai abstracte. Deasemenea, dacă vreți să fotografiați catedrala în întregime, va trebui să aveți un obiectiv superangular, datorită spațiului mic de manevră din piață.

FORTIFICAȚIILE

Puțin mai departe de centru, pe strada Cetății, se păstrează foarte bine trei turnuri ce au făcut parte din fortificațiile defensive ale cetății medievale. Cel mai sudic dintre turnuri este Turnul Archebuzierilor, construit pe o bază octogonală, în partea de jos din piatră, iar în cea superioară din cărămidă. Turnul a fost construit între 1357-1366. Al doilea turn este Turnul Pânzarilor, construit în secolul XV, din piatră și consolidat un secol mai târziu. Ultimul, Turnul Dulgherilor, construit între 1337-1366, este un turn de flancare alipit incintei fortificate. Toate cele trei turnuri și zidul dintre ultimele două, au jucat

un rol important în trecutul cetății, astăzi ele oferind un bun subiect fotografic pentru cei pasionați de arhitectura medievală.

Zidurile cetății s-au păstrat foarte bine, cele mai bine conservate fiind de-a lungul bulevardului Corneliu Coposu, în imediata vecinătate a turnurilor descrise mai sus. Acestea formau a treia centură de fortificații și includeau și bastioane precum Bastionul Haller sau turnuri de apărare, precum Turnul Gros. Alte porțiuni de ziduri se găsesc pe strada Manejului, pe strada Bastionului sau în zona Pasajului Scărilor. În afara zonei centrale se mai păstrează alte două turnuri, Turnul Pielarilor și Turnul Pulberăriei.

Ca în oricare alt oraș, și în Sibiu principala atracție fotografică este arhitectura. Aceasta poate fi rafinată și elegantă în Piața Mare și Mică, gotică la Catedrala Evanghelică sau cu un puternic accent de fortificații medievale la turnurile de apărare. Indiferent ce zonă alegeți, lumina în care fotografiați este foarte importantă. Dimineața devreme și seara târziu, veți putea profita de o lumină caldă și uneori foarte selectivă, care va scoate în evidență numai anumite părți din arhitectură. Dacă vreți să fotografiați luminile orașului alegeți ora albastră pentru un efect frumos și pentru o atmosferă deosebită. Pentru unghiuri mai inedite încercați o abordare prin superangular, dar în același timp nu uitați să decupați din întreaga arhitectură și elemente specifice și unice pentru Sibiu, cum ar fi "ochii", steagurile de vânt, statuile, simbolurile și decorațiunile interesante sau stema orașului.

Turnul Dulgherilor, Strada Cetății

Pasaj de trecere între Piața Mare și Piața Mică

Piața Mare

Informații generale

În Sibiu se poate ajunge cu mașina, cu trenul sau cu autobuzul din orice direcție a țării.

Cazarea se poate face la hotel, la pensiune sau cu cortul în Dumbrava Sibiului.

Plimbările prin oraș sau în împrejurimi nu necesită pregătire specială.

Informații fotografice

În Sibiu puteți fotografia monumente arhitecturale și oameni.

La 01.11 soarele răsare la 06:53 și apune la 17:05. La 30.11, soarele răsare la 07:30 și apune la 16:38.

info

Informații despre Sibiu puteți găsi pe

www.turism.sibiu.ro

www.sibiu.ro

www.ghidsibiu.ro

www.sibiuvirtual.ro

Sibiul este un oraș unic în peisajul arhitectural românesc, cu o istorie frumoasă și pe alocuri zbuciumată. Toate acestea însă, nu fac decât să ofere fotografului cadre inedite, cu povești uimitoare despre trecutul

acestui oraș. Din când în când, lăsați aparatul jos și bucurați-vă de viața cetății, nu cea de astăzi, ci mai ales cea de altădată pe care o puteți afla doar dintr-un joc de imaginație. Zidurile murmură multe povești despre acele

vremuri, iar “ochii orașului” vă vor privi mereu dintr-o altă lume. În Sibiu nu te vei simți niciodată singur.

Drumuri bune și poteci însoțite!

Primăria și Biserica Catolică, Piața Mare

TEST DE TEREN

ONE MAN PHOTOGRAPHY CHAIR HIDE

Tupilat în cort, cu respirația aproape oprită, cu apa până aproape de carâmbul cizmelor și fără nici cea mai mică mișcare, așteptam cu nerăbdare un moment unic în care pasărea pe care o pândeam să vină mai aproape. Pentru câteva momente, pescărușul albastru a făcut câteva salturi în apă și s-a așezat la nici doi metri de mine. Au urmat poate cinci minute în care s-a spălat prin salturi rapide în apă și și-a curățat penele în fața mea pe un ciot de arbore. Acele cinci minute au meritat pe deplin și m-au făcut să uit de cele patru ore de așteptare.

text și foto: Dan Dinu

Caracteristici

NUME	One Man Photography Chair Hide
GREUTATE	5,3 kg
DIMENSIUNI (L x l x h):	1,1 m x 0,8 m x 1,35 m
MATERIAL:	Heavy-Duty Waterproof Polyester
FERESTRE:	5 (acoperite cu plasă)
ACCESORII:	cuie de asigurare husă pentru transport plasă detașabilă pentru ferestre

OBSERVAȚII

Nu prea poți face fotografie wildlife, dacă nu ai și o ascunzătoare bună. Aceasta te ajută să obții fotografii în care animalele nu sunt speriate și nu fug de tine mereu întorcându-și spatele. Pentru a rezista ore întregi într-o ascunzătoare atunci aceasta trebuie să fie destul de comodă. Nu te ajută la nimic un loc bun, dacă din jumătate în jumătate de oră trebuie să te foiești să te dezmorțești. Cortul pe care l-am testat oferă atât camuflajul necesar, dar și un scaun comod în care să te așezi. Acesta este destul de solid și confortabil, având și sprijin pentru coate. Spațiul din fața scaunului permite poziționarea aparatului montat pe un trepied. Cortul are o fereastră frontală foarte mare ce poate fi deschisă complet sau poate fi

obturată de o plasă de camuflaj și alte patru ferestre mai mici, câte două pe fiecare parte pentru observații. Acestea din urmă pot fi și ele deschise complet sau acoperite cu plasă.

Montarea cortului este una foarte rapidă, acesta putând fi complet funcțional în câteva minute. Terenul pe care poate fi montat trebuie să fie oarecum plat, pentru a oferi un confort sporit, însă acesta s-a descurcat foarte bine și pe un teren nisipos în care i se afundau picioarele, dar și în apă unde aceasta trecea de marginile exterioare.

CAMUFLAJUL

Culoarea și modelul de camuflaj este conceput special pentru pădurile europene, dar după testul nostru aș putea spune că și stuful de la marginea

pro & contra

PRO

- Ușor de montat și de strâns;
- Camuflaj foarte bun și vizibilitate foarte mare în trei direcții;
- Foarte comod și ușor de folosit.

CONTRA

- Destul de greu și incomod de cărat datorită dimensiunilor mari;
- Plasele de la ferestre sunt prinse cu scai, care atunci când trebuie desprins face un zgomot destul de mare;
- Lipsa unor buzunare interioare pentru diferite accesorii.

bălții îl poate ascunde foarte bine. Pentru îmbunătățirea camuflajului, cortul mai poate fi acoperit cu o plasă, sau cu crengi sau stuf. Ferestrele blochează vizibilitatea înspre interior cu ajutorul plaselor care au și ele un model de camuflaj. Este bine ca hainele pe care le purtați să fie și ele de culori închise pentru a nu ieși în evidență în interiorul închis la culoare. Cortul acoperă foarte bine orice mișcare ce se desfășoară în interior, lucru care sporește încă o dată confortul din timpul pânzei.

LOCUL DE TESTARE

Cortul despre care vorbim în acest articol a fost testat în două zone diferite. Prima dintre ele a fost la lacul Moacșa din județul Covasna, aflat în apropierea localității Pădureni. Dintr-o vizită anterioară observasem aici câțiva pescăruși albaștri, așa că am căutat un loc bun, unde aceștia veneau pentru a se hrăni și am montat cortul cu noaptea în cap. Lucru esențial pentru orice pândă, deoarece animalul trebuie să se trezească cu tine acolo. Cortul a fost montat pe un teren destul de mlăștinos, într-o zonă cu ceva pietre, iar apa avea aproape 20 de centimetri. În aceste condiții acesta s-a descurcat impecabil.

Al doilea test a fost în pădurea de lângă localitatea Reci, tot din județul Covasna, unde am încercat să fotografiem uliul șorecar. Deși camuflajul a fost bun și locul perfect, răpitoarele nu prea au vrut să vină. Nu orice pândă este încununată de succes, însă un camuflaj bun sporește foarte mult șansele obținerii unui cadru reușit.

În concluzie cortul este unul care nu ar trebui să lipsească din echipamentul unui fotograf de animale, mai ales dacă iubește pânzele solitare, în care nu numai așteptarea în sine devine o experiență, dar și liniștea din jur și momentele unice care conduc către o înțelegere mai bună a naturii. Pentru o imagine bună se merită efortul trezirii de dimineață și efortul generat de cărarea cortului, care – am omis să vă spun – nu este tocmai ușor, până în locurile sălbatice pe care cu toții le îndrăgim.

info

Acest material a fost realizat cu sprijinul
Stealth Gear - UK
www.stealth-gear.com

OAMENII

în fotografie

A lucra cu oameni nu este și nu a fost niciodată ușor, cu atât mai mult cu cât aceștia vin din locuri și, uneori, culturi diferite. Oamenii sunt reticenți de multe ori în fața camerei, se ascund, se feresc și se obișnuiesc foarte greu cu prezența fotografului. Atunci când o fac însă, spun povești uimitoare, pline de emoții uneori, sau pline de bucurie altele. Orice călătorie aduce în fața voastră oameni din cei mai diferiți, fără de care o parte a poveștii ar rămâne nespusă.

text și foto: Dan Dinu

Nikon D300, ob. 70 - 300 mm (165mm), 1/320s, f/4.8, ISO 800

Cele mai multe imagini realizate de un fotograf începător sunt cu oameni. Fie că aceștia sunt din familie, de pe stradă sau dintr-o călătorie, oamenii reprezintă un subiect la îndemâna oricui. A face însă fotografii bune cu oameni nu este tocmai ușor.

Există două tipuri de fotografii cu oameni: portrete și instantanee. În primul caz, subiectul pozează pentru fotograf, formându-se astfel o relație de cooperare. În cel de-al doilea caz, fotograful pândește momentul propice pentru a declanșa și pentru a obține o fotografie de care subiectul uneori nu este conștient. Ambele variante pot da rezultate foarte bune, însă stilurile sunt total diferite. Este important ca, indiferent ce subiect abordăm, să ne gândim la acesta și la situația sau

ipostaza în care îl surprindem, pentru a reda în imagine numai ceea ce este interesant pentru cadrul nostru. Cum nu ne propunem să discutăm despre fotografia realizată în studio și în lumină controlată, o să discutăm în continuare despre oamenii pe care putem să îi fotografiem în călătoriile noastre.

PORTRETUL

Atunci când vă pregătiți să faceți un portret trebuie să aveți nu numai echipamentul de fotografiat necesar, dar și un întreg arsenal de conversații. Pentru a obține cea mai bună imagine, care să reflecte personalitatea subiectului, acesta trebuie să fie relaxat și fără inhibiții în fața camerei, lucru pe care îl puteți obține doar prin conversație.

Trebuie să îi arătați persoanei din fața aparatului că poate comunica cu voi, că poate glumi și că poate avea încredere. Există însă și momente în care bariera lingvistică poate fi o problemă. Atunci cu siguranță un limbaj al gesturilor și o comunicare nonverbală poate fi de folos. Un prieten îmi povestea la un moment dat că, plecat fiind în Mongolia, a comunicat pe tot parcursul călătoriei cu oamenii locului, el în românește iar ei în mongolă. Culmea este că se și înțelegeau, nicidecum datorită asemănării celor două limbi ci mai degrabă gesturilor și mimicii ce însoțea cuvintele.

Un loc aparte în fotografia cu oameni îl ocupă portretul de mediu. Pentru a obține uneori rezultate cu o atmosferă deosebită, trebuie să ne plasăm

subiectul în mediul în care își desfășoară activitatea. Ideea finală este nu numai de a fotografia personajul, dar și aspecte din viața de zi cu zi sau din pasiunea acestuia. De obicei portretele de mediu nu sunt numai cap sau bust, ci persoana este un element din compoziția cadrului. Pentru a realiza un astfel de portret este important să cunoașteți subiectul și să îi urmăriți activitatea, pentru a alege o compoziție care să îl avantajeze și în același timp să îl reprezinte.

Arătați subiectului imaginile create pentru a-l introduce în lumea voastră și pentru a-l implica mai mult. De cele mai multe ori într-un portret personajul privește către cameră, iar în acest caz privirea lui trebuie să comunice ceva, altfel va fi doar o simplă imagine în care un om pozează.

Nikon D100, ob. 12 - 24 mm (15 mm), 1/3s, f/4, ISO 200

Uneori suntem nevoiți să alegem dintre mai multe imagini, mai ales atunci când fotografiem un portret în rafală. Este destul de greu de ales imaginea cea mai bună și de multe ori trebuie să fim atenți la orice detaliu. Spre exemplu, dintre cele trei imagini de pe această pagină, am preferat-o pe ultima pentru că expresia bătrânului este mai liniștită, poziția din cadru este mai echilibrată, iar lacrima din ochiul drept este un detaliu cu un plus de valoare pentru fotografie.

Nikon D300, ob. 70 - 300 mm (300 mm), 1/250s, f/5.6, ISO 800

INSTANTANEUL

Fotografiile pot fi luate unor persoane cunoscute sau unor străini în ipostaze cât mai interesante și inedite. Acest gen de portret este de cele mai multe ori potrivit pentru fotoreportaje sau fotografii documentare despre o anumită zonă. Subiectul nu este conștient de prezența fotografului și poate fi surprins în ipostaze cât se poate de naturale. Acest tip de portret este mai degrabă o fotografie a expresiei și a stării sufletești a subiectului. Căutați să surprindeți acțiunea în astfel de imagini pentru a da un plus de informație celui care privește fotografia.

În general portretul instantaneu este realizat cu ajutorul unui teleobiectiv, care ne permite să stăm la o oarecare distanță de subiect și să fotografiem neobservați. Acest lucru poate constitui un avantaj, dar creează și o oarecare abordare distantă, în care fotograful nu este foarte mult implicat în povestea omului fotografiat. Cu siguranță la primele încercări veți folosi această metodă, însă pe măsură ce o să îndrăgiți acest gen de fotografie o să vă apropiați mai mult de cealaltă parte în care o să discutați cu oamenii pentru a le genera starea perfectă pentru cadrul vostru.

SFATURI PRACTICE

1 Deoarece vorbim de fotografie de călătorie, atunci nu ne mai putem alege surse de iluminare și o să lucrăm întotdeauna în lumina existentă. Acest lucru duce la o poziționare corectă față de subiect, pentru ca lumina să cadă din direcția dorită;

2. În momentul când aveți subiectul în față, toată atenția voastră trebuie canalizată asupra lui și nu asupra echipamentului, așa că verificați din

Nikon D100, ob. 70 - 300 mm (185 mm), 1/250s, f/4.8, ISO 200

timp totuși și încercați să nu îl plictisiți cu aspecte tehnice pe care nu le va înțelege;

3. Focalizați pe ochii subiectului și verificați întotdeauna profunzimea de câmp pentru a nu avea zone importante nefocalizate, asta mai ales dacă vă doriți un portret clasic ca să îi spunem așa. Puteți încerca și ceva creativ în care să vă puneți imaginația la încercare;

4. În portret este de preferat să evitați lumina tare și contrastele puternice și să lucrați în lumină moale și caldă,

Nikon D300, ob. 70 - 300 mm (140 mm),
1/2000s, f/4.5, ISO 200

pentru a nu avea zone umbrite puternic sau zone arse. Un difuzor de lumină pentru bliț este foarte util dacă veți folosi și acest accesoriu;

5. Cel mai important lucru într-un portret este de cele mai multe ori expresia facială, aceasta fiind un indicator al personalității. Lumina și poziția din care fotografiați trebuie să pună în evidență acest lucru;

6. Compuneți corect cadrul, chiar dacă asta poate însemna o recadrare ulterioară și respectați regulile de compoziție acolo unde cadrul o cere;

7. Lăsați loc de privit personajului în cadru, acolo unde este necesar și nu obturați prin marginea cadrului direcția în care merge privirea. Uneori este util să arătați în cadru și locul înspre care privește subiectul;

8. Cadrați mai larg acolo unde este nevoie, pentru a surprinde și anumite gesturi ce pot da o dinamică mult mai bună imaginii;

9. Căutați momente unice, în care personajul este degajat și cu o bună expresie. Provocați personajul la o discuție pentru a-l aduce în starea pe care o doriți;

10. Dacă puteți, surprindeți mișcarea sau acțiunea și căutați cel mai bun unghi pentru a o compune în cadru. Printr-un timp de expunere ales cu grijă o să puteți avea anumite porțiuni din imagine clare și altele ușor mișcate. Acest lucru poate crea un plus de valoare pentru imagine;

11. Nu tăiați cadrul în zonele de încheietură ale corpului personajului cum ar fi genunchii, trunchiul, etc. pentru a nu avea elemente ce pot deranja în imagine;

12. Atenție la elementele din jur care pot fi surprinse în cadru și care pot strica o bună compoziție. Nimeni nu vrea să vadă într-o imagine un portret frumos, iar în spatele lui un coș de gunoi mare și portocaliu sau o pată mare de supraexpunere.

Așa cum spuneam la început, a face imagini frumoase cu oameni nu este deloc ușor, însă în anumite zone aceștia sunt mai deschiși și mai primitivi și fac viața fotografului mai ușoară. În Maramureș, de exemplu, este mult mai simplu să experimentezi, oamenii sunt mai puțini reticenți în fața aparatului și se deschid ușor. În primul moment

Nikon D100, ob. 70 - 300 mm (105 mm), 1/180s, f/5.6, ISO 250

Nikon D300, ob. 12 - 24 mm (12 mm), 1/10s, f/4, ISO 200

încerci să furi un portret pitit în spatele gardului, iar în următorul te trezești invitat în casa subiectului la un pahar de horincă. Dacă bei câte un pahar la fiecare subiect ivit în cale, nici cel mai bun obiectiv sau trepied nu te mai poate ajuta să eviți imaginile mișcate, așa că atenție și cumpătare și la acest aspect.

Atunci când fotografiezi oameni însă, trebuie să știi și când să lași aparatul jos și să asculți, să înțelegi. În Bârsana fotografiam o bătrână ce stătea tristă cu lacrimi în ochi pe un gard. După primul cadru ne-a văzut și a ieșit la poartă să ne povestească despre singurătatea și amărăciunea din viața ei. Nici un cadru nu merită să fie clădit pe o astfel de poveste, așa că am lăsat aparatul de la

ochi iar vorbele nu au mai fost pentru a induce subiectul în starea dorită ci pentru a o încuraja pe bătrână. Etica este un lucru subtil uneori și depinde de fiecare dintre noi, așa că vă las pe voi să judecați și să alegeți momentul în care să spuneți nu.

next

În numărul următor la rubrica **Practic** vom discuta despre FOTOGRAFIA DE CĂLĂTORIE

Nikon D100, ob. 70 - 300 mm (82 mm), 1/4000s, f/4, ISO 200

Literatură Informare
Rețete Personalități
Vacanță Produse Artă
Media Obiceiuri

produs în.ro

Construim lista produselor românești de calitate

Culorile VIETNAMULUI

text și foto: Dumitru Dabija

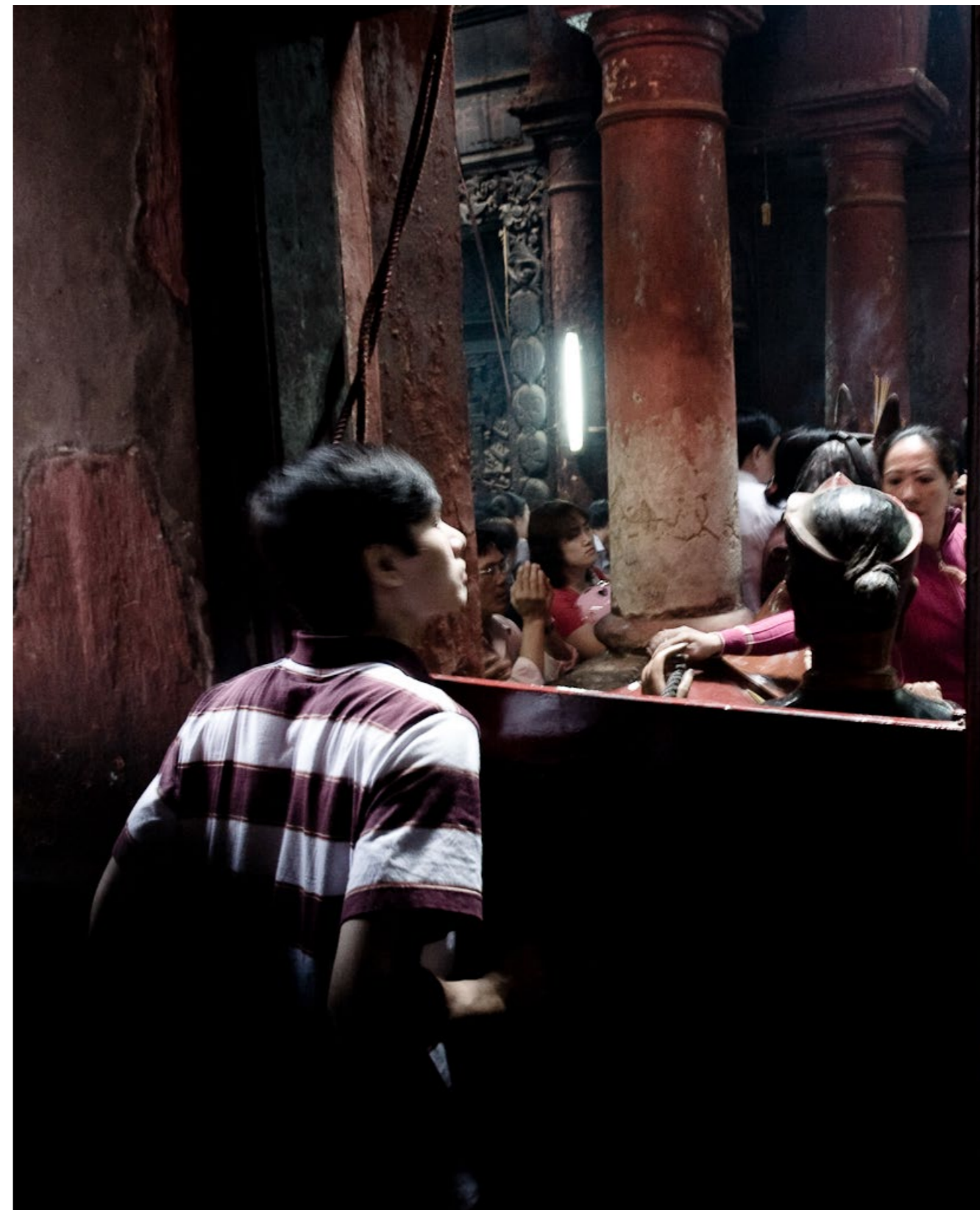
Puține locuri m-au impresionat la fel ca Vietnamul pe care l-am cunoscut - atât cât am putut în trei săptămâni -, în februarie 2008.

Iarnă în Europa, căldură, umezeală și un An Nou (Tet) al Șobolanului în Vietnam. "Mice? My apologies sir, but we've run out. You know, it's the Rat Year and everybody has been ordering mice. My sincere apologies. Please choose something else from the menu". ("Șoareci? Îmi pare rău domnule, dar s-au terminat. Este Anul

Șobolanului și toată lumea comandă șoareci. Îmi cer scuze domnule. Vă rog să alegeți altceva din meniu.")

Scopul călătoriei fiind exclusiv fotografic și având norocul de a avea alături oameni relaxați și pasionați de fotografie, am petrecut în Saigon zile fantastice, descoperind un oraș colorat, viu, nebun și duios.

Nefiind constrâns de un program turistic și cu ajutorul unor fotografi localnici am explorat zone mai puțin cunoscute

"O dimineață surprinsă într-unul dintre templele din Saigon. Una din sălile templului este arhiplină, iar un întârziat privește de afară ritualul."

din oraș, cum ar fi District 5, unde blocurile ghetou, pătrate, amintind de o închisoare, se transformă noaptea în ferestre colorate, vii, care contrastează puternic cu sobrietatea comunistă. Suntem în District 5, zonă săracă a Saigonului, în jur de ora 10 seara și suntem opriți de o patrulă de poliție. Îngrijorarea lor este că vom fotografia oamenii săraci și că vom aduce prejudicii imaginii Vietnamului. După o discuție de câteva minute suntem lăsați să fotografiam în continuare. Contactul cu poliția locală mă face să zâmbesc, sunt puține locuri în lume unde trecutul comunist al României este un avantaj, Saigon este unul dintre ele. "Romania? Oh, friends. Good people" ("România? Oh, prieteni. Oameni buni.") Ce mă frapază continuu este discrepanța uriașă între sărăcia oamenilor și

deschiderea și bunăvoință lor față de niște străini. Tratându-i cu respect, obții multe - lucruri pe care cu greu le găsești în părțile turistice. Pentru mine asta este cel mai important, să interacționez cât mai mult cu ce vreau să fotografiez, să intru în vorbă cu oamenii, să încerc să descopăr locurile pe care le văd, să petrec mult timp privind, ascultând. Zumzetul de motociclete pare să nu înceteze, la fel ca și mulțimea de oameni care se revarsă din străzi în temple, din temple înapoi în străzi, vociferând, râzând, claxonând. Mirosul bețelor aromate se simte de la distanță, după câteva zeci de minute petrecute în templu ochii încep să te usture din cauza fumului, și totuși te dezlipești cu greu, templele au ceva organic în ele, ca un animal de cărămidă și fier care se hrănește din mulțimea

care pare să nu aibă sfârșit. Mergem să bem ceva în clubul de noapte "Apocalypse Now" din centrul Saigonului. Lume pestriță, colorată, în general străini și mulți tineri vietnamezi. Număr șase polițiști în uniformă, cu chipiu, răspândiți prin local. Datoria lor este să asigure liniștea și ordinea. Lumea pare să nu-i bage în seamă, probabil sunt obișnuiți cu prezența lor.

Apoi sunt râurile, bărcile, mirosul de pește prăjit pe foaie de banană, căsuțele în stil colonial francez din Hoi An, luminile neoanelor în roz, albastru, turcoaz, portocaliu, baloanele dragon, tarabele de tras cu pușca în mingi de ping-pong așezate pe sticle de bere, ricșele lăsate pe străzi la lumina felinarelor, magazinele de lampadare, vânzătorii de in, iarși motociclete...

Într-o seară liniștită în Hoi An, în mijlocul

Vietnamului, departe de nebunia din Saigon, mă plimb pe malul fluviului, fără scop, îndreptându-mă spre piața de pește. Un mic restaurant cu firmă luminată de un felinar rotund și portocaliu are ușile și ferestrele deschise și dinăuntru se revarsă în stradă o doină românească cântată la vioară. Intru înăuntru și sunt întâmpinat de niște fețe prietenoase... "Welcome, how may I serve you?" ("Bine ați venit! Cu ce anume vă pot servi?") "I like this music, where did you get it?" ("Îmi place această muzică, de unde este?") "Friend brought it. From Transylvania. You like?" ("Un prieten mi-a adus-o. Din Transilvania. Vă place?")

Dumitru Dabija | Montreal (Canada)
www.dabija.net

Povestea fotografiei câștigătoare din luna octombrie

JANOSI-RAN CZ KATALIN-ANNA

Fotografia s-a născut într-un moment de liniște, chiar aș putea zice plictiseală, când era prea cald să ies din casă și numai priveam la vremea frumoasă de afară prin geam. Atunci am observat jocul umbrei jaluzelelor, modelul perdelei și culoarea vie a copacului din apropiere. Am fugit după camera foto ca nu cumva să pierd momentul și am surprins cadre din mai multe unghiuri ca să fiu sigură că măcar o imagine a ieșit bine, apoi a trebuit să ajustez un pic contrastul, și fotografia era gata de încărcat pe contul de deviantART, unde a și stat multă vreme fără ca cineva să

o remarce. Când am văzut tema concursului, am și trimis-o, fără să mă gândesc că aș putea câștiga - măcar să se uite cineva și la fotografiile mele -, apoi a venit răspunsul...

www.janosikati.daportfolio.com

Tu cum privești lumea?

Dacă o privești ca noi, prin obiectivului aparatului, atunci ești binevenit în noua comunitate a fotografilor de natură pe

www.fotonatura.ro

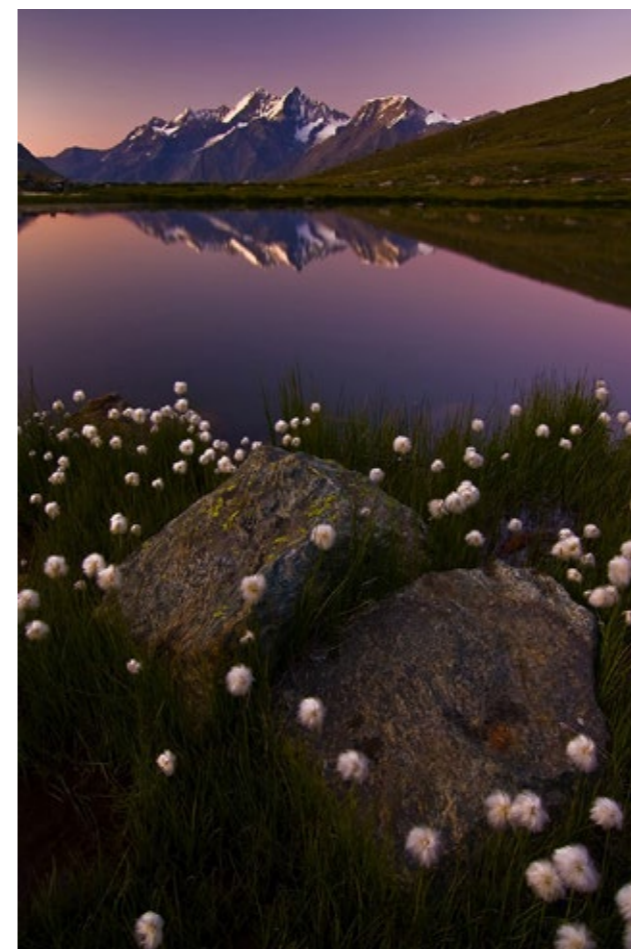

Am admirat simetrii abstracte redade impecabil, am întâlnit chipuri blânde ce-și oglindeau gândurile dincolo de suprafețe lucioase, ne-am minunat de jocul culorilor în cursuri de ape liniștite, am privit cadre ce îmbinau liniile simple cu proiecții complexe și pentru toate acestea le mulțumim celor care ne-au trimis fotografiile pentru tema "REFLEXII".

Vă prezentăm imaginile câștigătoare:

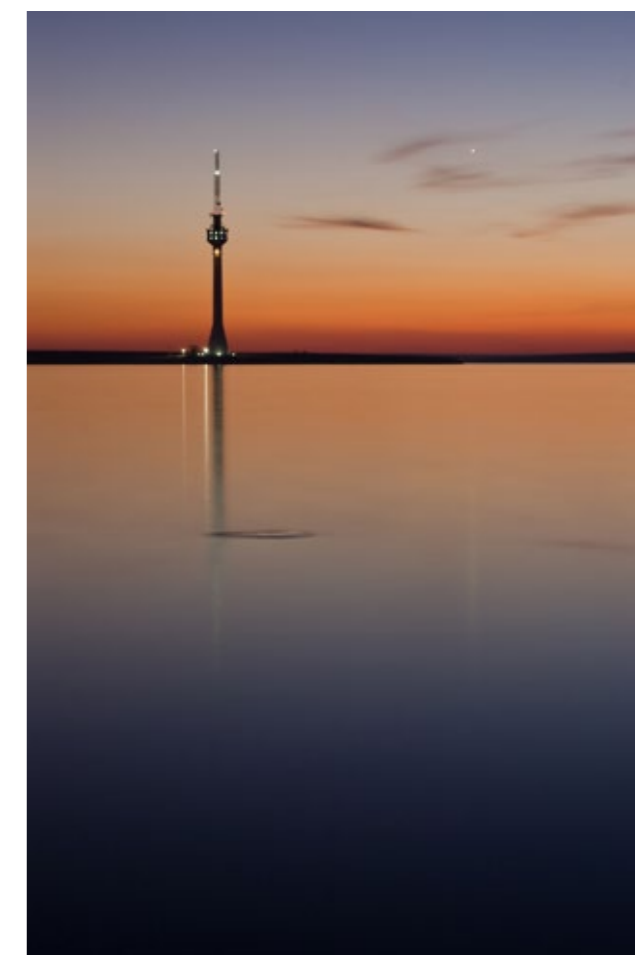
Locul I - O vestă foto Nikon

Elena Tănăsescu - București

Locul II

Simay Zsolt - Carei

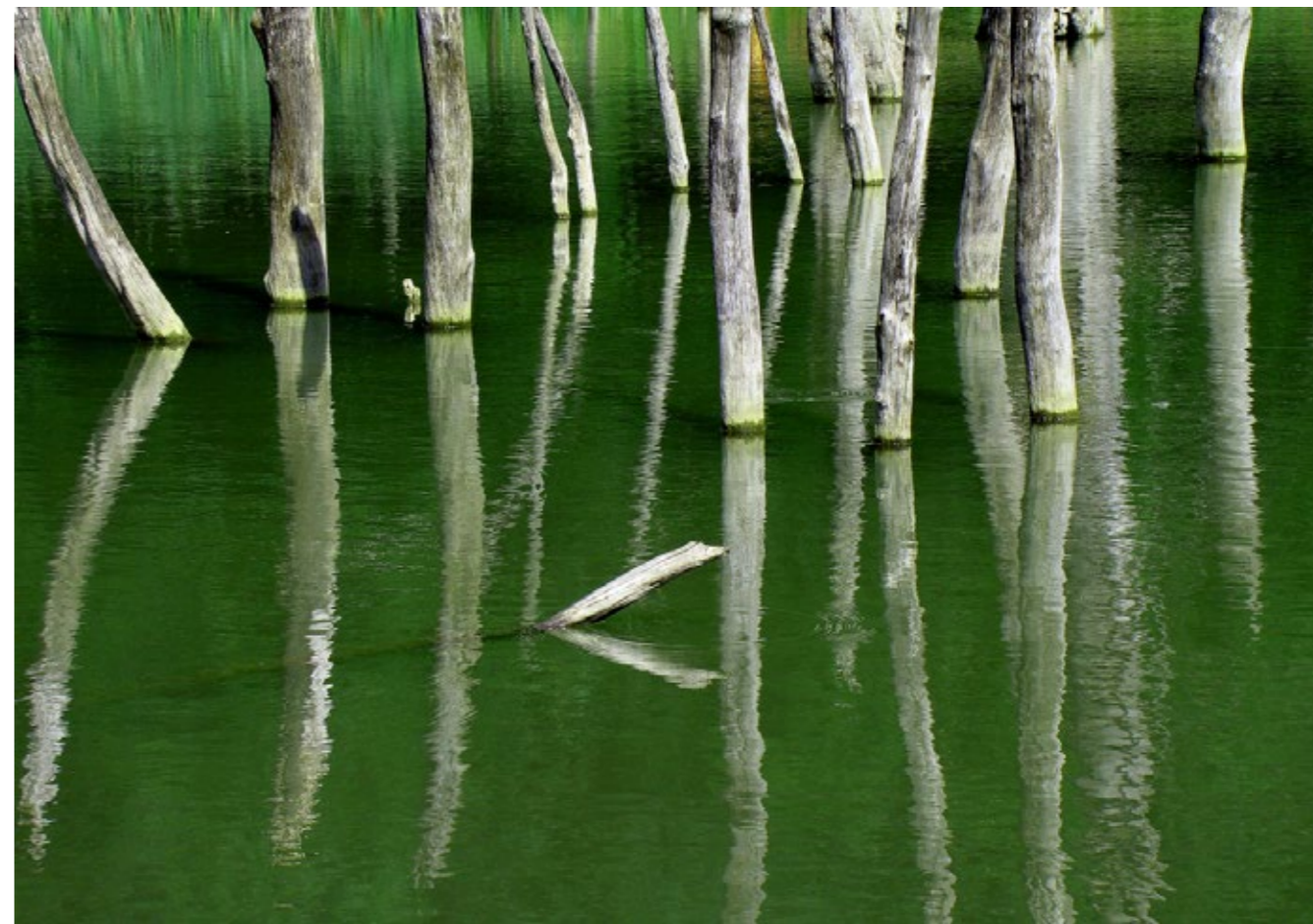

Locul III

Ștefan Martes - București

Mai multe fotografii din selecția finală puteți găsi pe www.phototravel.ro

Vasile Vaida - Sibiu

Traian-Gabriel Popescu - Piatra-Neamț

Elena Tănăsescu - București

Simay Zsolt - Carei

PHOTO Travel lansează pentru luna octombrie concursul cu tema "**ARHITECTURI**".

Îl adresăm celor ce surprind în instantanee linii de fugă și unghiuri atipice clădirilor, celor ce preiau planuri orizontale și le desăvârșesc în cadre verticale, celor ce creează imagini recombinaând detaliile ansamblului, celor ce descoperă la fiecare pas elemente decorative unice sau doar acceptă provocarea de a surprinde pulsațiile vieții din structuri rigide.

Pentru înscriere la concurs așteptăm maxim două fotografii în format digital, respectând tematica propusă. Acestea pot fi trimise de pe site-ul nostru:

www.phototravel.ro, accesând secțiunea CONCURS sau prin e-mail la adresa concurs@phototravel.ro.

Un juriu va selecta imaginile primite, iar fotografiile cu cel mai bun punctaj vor fi publicate în numărul viitor al revistei.

Câștigătorul concursului va fi premiat cu albumul de fotografie "Cântecul Lebedei Mute" semnat personal de către Helmut Ignat.

Termenul limită de înscriere: 15 decembrie 2009.

CERINȚE: jpg | 1200 pixeli latura mare | 72 dpi (se acceptă resize la imagini)

Nume fișier: Prenume_Nume-Titlul_fotografiei.

Este permisă numai o editare de bază a fotografiilor înscrise în concurs.

Nu se acceptă imagini manipulate digital.

Pentru numărul următor tema concursului este "**NOCTURN**".

Cântecul Lebedei Mute

Aer

Unde viața și-a câștigat libertatea

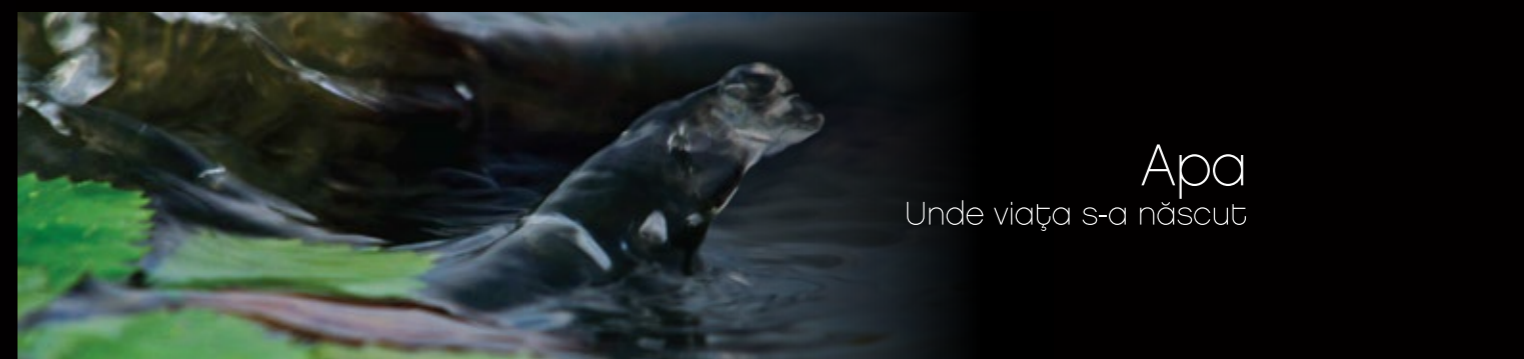
Maluri

Unde viața se dezvăluie

Pământ

Unde viața și-a făcut cuib

Apa

Unde viața s-a născut

"Albumul „Cântecul lebedei mute” este un scurt poem dintr-o poveste străbătută de cântecul lumilor și în care firul basmului se împletește cu un bob de fericire și unul de speranță. Un poem în care se învechește aurul nisipului și albesc sidefuri în smaraldul viu al apelor albastre.” - Fănuș Neagu

next
decembrie 2009

FOCUS:

Staffan Widstrand

PROFIL:

Alin Totorean

SPECIAL:

Parcurile României (II)

FOTOLOCAȚIE:

Vulcanii noroioși

ECHIPAMENT:

Test de teren

PRACTIC:

Fotografia de călătorie

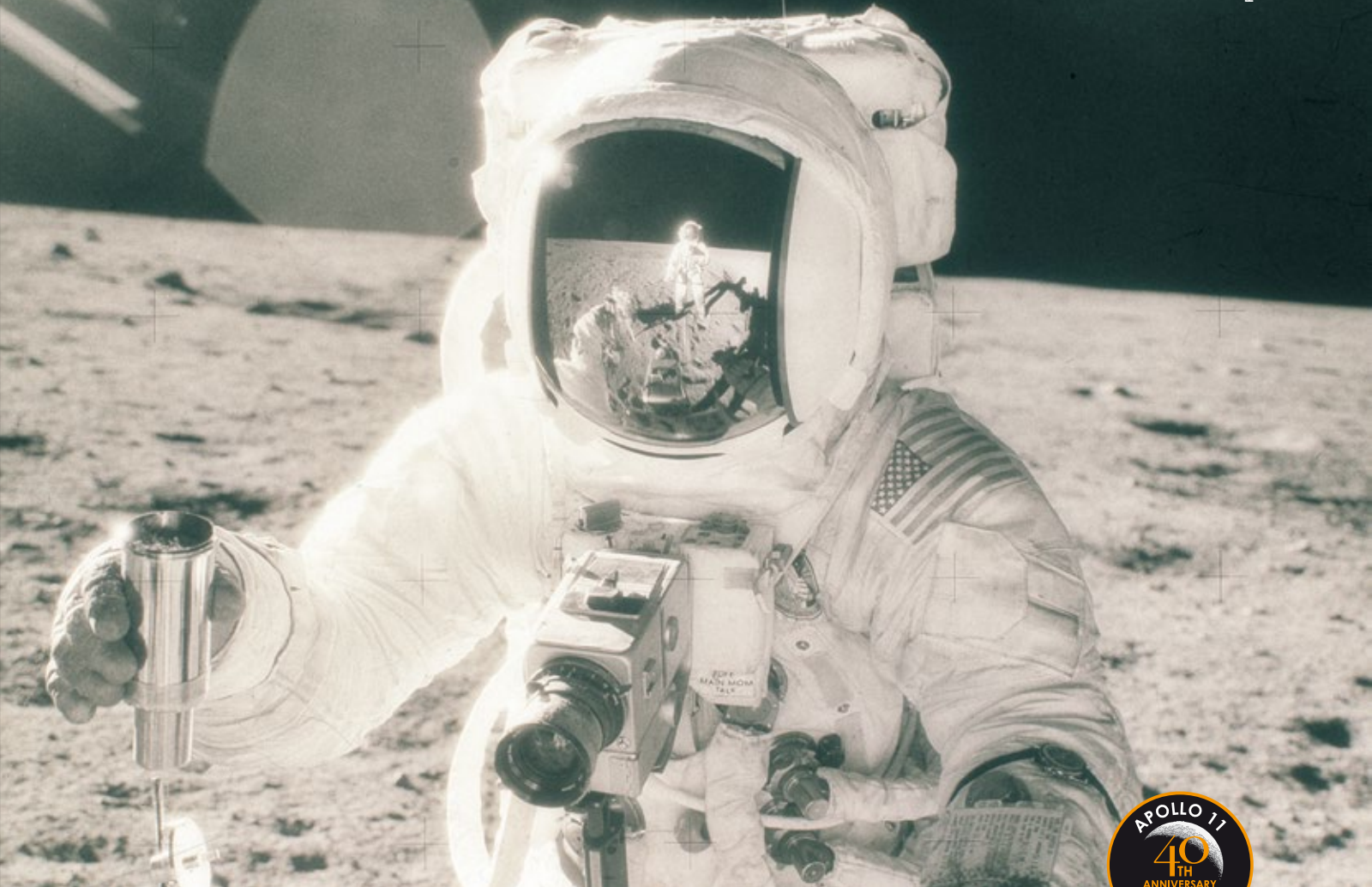
iLogicDesign

advertising | design | creatie

iLogicDesign.ro

Intalneste omul din spatele aparatului de fotografiat

Photo: Hasselblad/NASA

Pentru a aniversa 40 de ani de la primele fotografii pe Luna facute cu un Hasselblad si a lansa noul H3DII-60, invitam un numar limitat de fotografi, pentru a se intalni cu astronautul Buzz Aldrin de pe Apollo 11 si cu echipa noastra de proiectare, la Centrul Spatial Kennedy, pentru un exclusive all including weekend, cu seminarii si pregatire foto profesionala la cel mai inalt nivel.

Mai multe informatii aici: www.hasselblad.com/behindthecamera

Intalneste la NASA echipa de proiectanti Hasselblad!

Achizitionati un H3DII-50 sau H3DII-60, inainte de 21 August, 2009 si ne vom intalni impreuna in Septembrie, 2009 la Centrul Spatial Kennedy. Locurile sunt limitate, deci nu ratati ocazia.

Pachetul include, in afara unui aparat Hasselblad de exceptie, urmatoarele:

- O zi sesiune speciala de pregatire la Hasselblad University
- Transport aerian tur-retur la Orlando, Florida, USA (cu anumite restrictii)
- Doua nopti cazare si masa
- Tur special la Centrul Spatial Kennedy
- Dineu de Gala cu astronautul Buzz Aldrin
- Participarea la concursul de fotografii NASA cu premii de valoare in echipament Hasselblads

Si multe altele!

HASSELBLAD
Taking Photography Further

Sos. Kiseleff 55,
Bucuresti, Romania.
alex@asa.ro